

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช

อ.พ. 6/2565 สมัยประชุมสามัญประจำปีครั้งที่สอง

อ.พ. 6/2565
สมัยประชุมสามัญประจำปีครั้งที่สอง

สำนักวิชาการ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. 0 2242 5900 ต่อ 5730, 5740, 5750

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..)

พุทธศักราช

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณา (อ.พ.) นี้ จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ร่างพระราชบัญญัติ ญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ พระราชกำหนด ญัตติ หรือหนังสือสัญญา ระหว่างประเทศ ที่เข้าสู่การประชุมของสภาผู้แทนราษฎร และที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา โดยศึกษา รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูล สถิติ ข้อเท็จจริง บทความทางวิชาการ และ/หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นให้กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกรัฐสภา กรรมการการ และบุคคลในวงงานรัฐสภา ใช้ในการประกอบการพิจารณา ตลอดจนเป็นข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้สนใจทั่วไป

สำนักวิชาการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ผู้รับผิดชอบ

นายมานิช อินทนิม

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ

นายทองศักดิ์ สุระคำแหง

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานบริการวิชาการ 1

ผู้จัดทำและรับผิดชอบ

นายโชคสุข กรกิตติชัย

วิทยากรเชี่ยวชาญ

นางสาวอรุณี ชัยสุวรรณ

นิติกรชำนาญการ

นางสาวอุษณีย์ อินทองช่วย

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

นางสาวเปรมฤดี วงศ์สาคร

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

นางเมณฑพร กาญจนินทุ

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

ธันวาคม 2565

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันนับวันยิ่งเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งยังทวีความรุนแรงและซับซ้อนมากกว่าในอดีต ซึ่งหากมองในแง่การป้องกันและปราบปรามการทุจริตขององค์กรต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อปฏิบัติการกิจป้องกันและปราบปรามการทุจริต ได้แก่ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) และคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (คณะกรรมการ ป.ป.ท.) เห็นได้ว่าการป้องกันและปราบปรามการทุจริตยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เมื่อพิจารณาจากปริมาณคดีทุจริตที่มีปริมาณตัวเลขเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ทุกปี รวมทั้งมีข่าวคราวเกี่ยวกับการทุจริตของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นผู้น้อยไปจนถึงระดับสูงของหน่วยงานที่ปรากฏตามสื่อต่าง ๆ โดยองค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ ได้เผยแพร่ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันในภาครัฐทั่วโลก ประจำปี 2564 ซึ่งผลปรากฏว่าประเทศไทยได้ 35 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน อยู่ในอันดับที่ 110 จาก 180 ประเทศทั่วโลก โดยลดอันดับลงจากอันดับที่ 104 เมื่อปี 2563 ซึ่งได้คะแนน 36 คะแนน ซึ่งเจตนากรณีในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในวงราชการของไทยมีมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยภาคส่วนต่าง ๆ ได้มีความพยายามที่จะตรากฎหมายและจัดตั้งองค์กรขึ้นเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างต่อเนื่อง

โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) เป็นหน่วยงานหนึ่งที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ช่วยดำเนินการไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูลความผิดเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการระดับสูงหรือเทียบเท่าลงมา มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดในเรื่องที่มีใช้เป็นความผิดร้ายแรง ซึ่งภารกิจหน้าที่ในการดำเนินงานของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นการใช้อำนาจรัฐที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำความผิดทุจริตต่อหน้าที่ ไต่สวน และวินิจฉัยชี้มูลเกี่ยวกับการกระทำทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งสรุปสำนวนพร้อมทั้งความเห็นส่งพนักงานอัยการ เพื่อฟ้องคดีอาญาต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ นับตั้งแต่หน่วยงานนี้ถูกจัดตั้งขึ้น เมื่อปี 2551 ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตมาแล้ว 2 ครั้ง (ฉบับที่ 2 ปี 2559 และฉบับที่ 3 ปี 2561)

ต่อมารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงหน้าที่และอำนาจในการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 จึงควรมีการปรับปรุงหน้าที่ อำนาจ และการปฏิบัติงานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ประกอบกับสภาพการณ์ปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไป จึงควรปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับการประพฤติมิชอบให้ครอบคลุมการตรวจสอบการกระทำผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐมากขึ้น และกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรงของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม

การทุจริตในภาครัฐ เพื่อให้เป็นกลไกในฝ่ายบริหารสำหรับตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐอีกทางหนึ่ง รวมทั้งควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีประสิทธิภาพ เกิดความรวดเร็ว สุจริต และเที่ยงธรรม ดังนั้น เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2565 คณะรัฐมนตรีจึงมีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่...) พ.ศ. ที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเสนอ เพื่อแก้ไขข้อขัดข้องดังกล่าว โดยแก้ไขในประเด็นสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. กำหนดนิยามและแก้ไขเพิ่มเติมนิยาม คำว่า “ประพจน์มิชอบ” “ก.พ.ค.” “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” “ผู้ถูกกล่าวหา” “ไต่สวน” “พนักงาน ป.ป.ท.” และ “ผู้ช่วยเลขาธิการ” เพื่อให้เกิดความชัดเจน
 2. กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไม่สามารถมอบหมายการเป็นกรรมการในคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ผู้อื่นปฏิบัติหน้าที่แทนได้
 3. แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และเพิ่มเติมแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ที่ต้องดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย และการประพจน์มิชอบซึ่งเป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรงของคณะกรรมการ ป.ป.ท.
 4. กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเปิดเผยข้อมูลจากการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และผู้ปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และแก้ไขเพิ่มเติมการใช้อำนาจในการจับ การควบคุมตัว และการปล่อยชั่วคราวของผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย รวมทั้งการดำเนินการของพนักงานอัยการในคดีทุจริตในภาครัฐ
 5. กำหนดการให้ความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และผู้ปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และกำหนดให้กรรมการในคณะกรรมการ ป.ป.ท. สามารถแต่งตั้งที่ปรึกษาได้
 6. ปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการไต่สวนและบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องให้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และสอดคล้องกับบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561
 7. กำหนดให้มีตำแหน่งหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท.
 8. กำหนดเหตุยกเว้นโทษสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดและได้มีการโต้แย้งการกระทำความผิดหรือได้แจ้งข้อมูลต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท.
 9. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ สำหรับกรณีผู้ถูกกล่าวหากระทำการไปโดยสุจริตและเป็นไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการ และกรณีหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมีวิธีปฏิบัติหรือการดำเนินการที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนและความเสียหายต่อทางราชการ
 10. เพิ่มเติมความผิดและโทษเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้
- เมื่อได้รับการปรับปรุงพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 แล้ว จะทำให้ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพจน์มิชอบ การปราบปรามการทุจริต ประพจน์มิชอบมีประสิทธิภาพ เด็ดขาด เป็นธรรม และตรวจสอบได้ อันจะนำไปสู่การลดจำนวนคดีทุจริตและประพจน์มิชอบในภาครัฐ และปรับปรุงกระบวนการและกลไกในการดำเนินคดีทุจริตที่รวดเร็ว โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ

เอกสารประกอบการพิจารณา

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปสำหรับผู้แทนราษฎร	ก
ส่วนที่ 1 - หลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	1-1
- สารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	1-3
- ตารางเปรียบเทียบของร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	1-11
ส่วนที่ 2 บทวิเคราะห์	2-1
ส่วนที่ 3 ข้อมูลประกอบการพิจารณา	3-1
- ประวัติความเป็นมาของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.)	3-1
- โครงสร้างของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.)	3-2
- อำนาจหน้าที่	3-3
- อัตรากำลังของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) (ข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน 2564)	3-4
- ผลงานด้านการปราบปรามการทุจริตของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.)	3-5
- เหตุผลในการตราและแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ที่ผ่านมา	3-8
- ปัญหาและผลกระทบของการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่..) พ.ศ.	3-10

ส่วนที่ 1

หลักการและเหตุผล

ของร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามและถ้อยคำให้สอดคล้องกับบทบัญญัติในส่วนอื่นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 3 และแก้ไขคำว่า “ไต่สวนข้อเท็จจริง” เป็นคำว่า “ไต่สวน”)

(2) กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไม่สามารถมอบหมายการเป็นกรรมการในคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ผู้อื่นปฏิบัติหน้าที่แทนได้ (เพิ่มมาตรา 5 วรรคสี่)

(3) แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และเพิ่มเติมแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ที่ต้องดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย และการประพุดมิชอบซึ่งเป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 17 และมาตรา 18 และเพิ่มมาตรา 17/1 มาตรา 18/1 มาตรา 18/2 มาตรา 18/3 และมาตรา 18/4)

(4) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเปิดเผยข้อมูลจากการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และผู้ปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และแก้ไขเพิ่มเติมการใช้อำนาจในการจับการควบคุมตัว และการปล่อยชั่วคราวของผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย รวมทั้งการดำเนินการของพนักงานอัยการในคดีทุจริตในภาครัฐ (เพิ่มมาตรา 19/1 และมาตรา 19/2 และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 60 วรรคสอง)

(5) กำหนดการให้ความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และผู้ปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และกำหนดให้กรรมการในคณะกรรมการ ป.ป.ท. สามารถแต่งตั้งที่ปรึกษาได้ (เพิ่มมาตรา 21/1 และมาตรา 21/2)

(6) ปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการไต่สวนและบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องให้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และสอดคล้องกับบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (แก้ไขเพิ่มเติมชื่อหมวด 2 การไต่สวนข้อเท็จจริง และมาตรา 23 มาตรา 23/1 มาตรา 23/2 มาตรา 24 มาตรา 25 มาตรา 26 มาตรา 27 มาตรา 28 มาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 30/1 มาตรา 31 มาตรา 32 มาตรา 34 มาตรา 35 มาตรา 36 มาตรา 37 มาตรา 38

มาตรา 39 มาตรา 40 มาตรา 41 มาตรา 42 มาตรา 43 มาตรา 44 มาตรา 45 มาตรา 46 มาตรา 47 มาตรา 48 มาตรา 49 และมาตรา 50 และยกเลิกมาตรา 63)

(7) กำหนดให้มีตำแหน่งหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. (เพิ่มมาตรา 52/1 วรรคสอง)

(8) กำหนดเหตุยกเว้นโทษสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดและได้มีการโต้แย้งการกระทำความผิดหรือได้แจ้งข้อมูลต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. (เพิ่มมาตรา 57/1)

(9) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ สำหรับกรณีผู้ถูกกล่าวหากระทำการไปโดยสุจริตและเป็นไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการ และกรณีหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมีวิธีปฏิบัติหรือการดำเนินการที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนและความเสียหายต่อทางราชการ (เพิ่มมาตรา 58/1 วรรคสอง และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 58/2)

(10) เพิ่มความผิดและโทษเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ (เพิ่มมาตรา 64 วรรคสอง)

เหตุผล

โดยที่บทบัญญัติมาตรา 234 (2) และวรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีหน้าที่และอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม และการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ในกรณีจำเป็นจะมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดำเนินการแทนในเรื่องที่มีใช่เป็นความผิดร้ายแรงหรือที่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐบางระดับ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตก็ได้ ซึ่งบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงหน้าที่และอำนาจในการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 สมควรมีการปรับปรุงหน้าที่ อำนาจ และการปฏิบัติงานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ประกอบกับสภาพการณ์ปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประพัตติมิชอบให้ครอบคลุมการตรวจสอบการกระทำความผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐมากขึ้นและกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรงของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเพื่อให้เป็นกลไกในฝ่ายบริหารสำหรับตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐอีกทางหนึ่ง รวมทั้งสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีประสิทธิภาพ เกิดความรวดเร็ว สุจริต และเที่ยงธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหาร
ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. มีสาระสำคัญดังนี้

1. แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามและถ้อยคำให้สอดคล้องกับบทบัญญัติในส่วนอื่นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 3 และแก้ไขคำว่า “ได้สวนข้อเท็จจริง” เป็นคำว่า “ได้สวน”) โดยบทนิยามคำว่า “ทุจริตต่อหน้าที่” มีความหมายเช่นเดียวกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 เพื่อรองรับคดีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทน และบทนิยามคำว่า “ประพฤติมิชอบ” ได้กำหนดให้หมายความถึงการกระทำทั้งที่เป็นการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และการกระทำความผิดทางวินัยแต่ไม่รวมถึงทุจริตต่อหน้าที่ เพื่อแยกคดีประพฤติมิชอบซึ่งเป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ออกจากคดีทุจริตต่อหน้าที่ และเป็นการขยายหน้าที่ในส่วนดังกล่าวเพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นกลไกฝ่ายบริหารในการติดตามตรวจสอบการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐในส่วนบทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ได้กำหนดให้หมายความถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ แต่ไม่รวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐบางประเภทที่สมควรให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเป็นองค์กรอิสระดำเนินการ สำหรับบทนิยามและการใช้คำว่า “ได้สวน” เป็นไปเพื่อให้สอดคล้องกับการใช้ถ้อยคำและความหมายในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ

2. กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไม่สามารถมอบหมายการเป็นกรรมการในคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ผู้อื่นปฏิบัติหน้าที่แทนได้ เนื่องจากต้องการความเชี่ยวชาญและการประสานแนวทางการปฏิบัติหน้าที่จากผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ซึ่งเป็นงานในลักษณะเดียวกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. (เพิ่มมาตรา 5 วรรคสี่)

3. หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท.

กำหนดให้หน้าที่และอำนาจในคดีประพฤติมิชอบเป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และกำหนดแยกหน้าที่และอำนาจในคดีทุจริตต่อหน้าที่ซึ่งเป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติหน้าที่สำหรับหน้าที่และอำนาจอื่นที่สำคัญเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เช่น การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย

เมื่อมีความจำเป็นอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ และการปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐหรือป้องกันความเสียหาย อันจะเกิดต่อส่วนรวมตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 17) นอกจากนี้ได้กำหนดให้การปฏิบัติหน้าที่ในคดีทุจริตต่อหน้าที่และคดีประพฤตินิชอบหมายรวมถึงการดำเนินคดี กับบุคคลที่เกี่ยวข้องและการดำเนินคดีกับการกระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกัน (เพิ่มมาตรา 17/1) และปรับปรุง อำนาจที่จำเป็นในการได้มาซึ่งเอกสารและหลักฐานสำหรับการไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูล (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 18)

4. กลไกการปฏิบัติหน้าที่ในคดีทุจริตต่อหน้าที่และคดีประพฤตินิชอบ

(1) คดีทุจริตต่อหน้าที่ ได้กำหนดกลไกทางกฎหมายเพื่อรองรับการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งอาจมีขึ้นได้ใน 2 กรณี ได้แก่ กรณีแรก คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนเป็นการทั่วไป (เพิ่มมาตรา 18/1 (ก)) และกรณีที่สอง คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการ แทนเป็นรายกรณี (เพิ่มมาตรา 18/1 (ข)) ทั้งนี้การนับระยะเวลาการดำเนินการ การแจ้งไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อมีการรับเรื่อง และขอบเขตการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีความแตกต่างกันตามลักษณะ การมอบหมายของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่มีขึ้น

สำหรับการดำเนินการไต่สวนในคดีทุจริตต่อหน้าที่นี้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. สามารถมอบหมายให้ พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนแทนคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ โดยระยะเวลาไต่สวนและชี้มูลความผิด ให้เป็นไปตามระยะเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ และพระราชบัญญัตินี้กำหนด (เพิ่มมาตรา 18/2) รวมทั้งกำหนดให้มีการส่งเรื่องคืนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ ในกรณีเป็นเรื่องที่ไม้อยู่ในหน้าที่ และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. (เพิ่มมาตรา 18/3)

(2) คดีประพฤตินิชอบ ได้กำหนดกลไกทางกฎหมายสำหรับการดำเนินคดีประพฤตินิชอบซึ่งเป็นหน้าที่ และอำนาจโดยตรงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีความคล่องตัวในการปฏิบัติ หน้าที่และลดขั้นตอนเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพขึ้น โดยกำหนดให้กรณีที่ เป็นเรื่อง ที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจและไม่ใช่การทุจริตต่อหน้าที่ ให้เลขาธิการ ป.ป.ท. ส่งให้พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการ ไต่สวน ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ซึ่งเป็นการลดขั้นตอนการต้องนำเรื่องเสนอ คณะกรรมการ ป.ป.ท. ก่อนมอบหมายให้มีการไต่สวนคดีประพฤตินิชอบ (เพิ่มมาตรา 18/4)

5. กำหนดหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขการเปิดเผยข้อมูลจากการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และผู้ปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มหลักประกันให้กับผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกไต่สวน และแก้ไขเพิ่มเติม การใช้อำนาจในการจับ การควบคุมตัว และการปล่อยชั่วคราว เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ และแก้ไขปัญหาในทางปฏิบัติ (เพิ่มมาตรา 19/1 และ มาตรา 19/2 และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 60 วรรคสอง)

6. กำหนดการให้ความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และผู้ปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มหลักประกันและการให้ความช่วยเหลือ ในการปฏิบัติหน้าที่ ของผู้ปฏิบัติงานที่สุจริต และกำหนดให้กรรมการในคณะกรรมการ ป.ป.ท. สามารถแต่งตั้งที่ปรึกษาได้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการ (เพิ่มมาตรา 21/1 และมาตรา 21/2)

7. ปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการไต่สวนและบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การดำเนินการมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และเที่ยงธรรม และสอดคล้องกับมาตรา 234 (2) และวรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา 62 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 รวมทั้งบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้อง (แก้ไขเพิ่มเติมชื่อหมวด 2 การไต่สวนข้อเท็จจริง และแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติทั้งหมด ในหมวด รวมทั้งยกเลิกมาตรา 63) โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

(1) ระยะเวลาไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูล

กำหนดระยะเวลาการไต่สวน โดยต้องเริ่มดำเนินการไต่สวนภายใน 60 วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องหรือความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. และต้องไต่สวนให้แล้วเสร็จภายใน 2 ปี นับแต่วันที่ได้รับเรื่องหรือความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจขยายระยะเวลาการไต่สวนออกไปตามที่จำเป็นได้แต่รวมแล้วต้องไม่เกิน 3 ปี เว้นแต่เรื่องที่จำเป็นต้องไต่สวนในต่างประเทศอาจขยายเวลาออกไปเท่าที่จำเป็นได้แต่รวมแล้วต้องไม่เกิน 5 ปี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 23)

นอกจากนี้ ได้กำหนดระยะเวลาการดำเนินการในกรณีที่ถูกกล่าวหาคดีประพฤติมิชอบที่พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่ว่าจะก่อนหรือหลังจากที่มีการรับเรื่องไว้พิจารณา โดยให้ดำเนินการต่อไปตามระยะเวลาที่กำหนดในร่างมาตรา 23 ข้างต้น แต่ไม่เกิน 3 ปี นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ แต่ทั้งนี้ไม่เป็นการตัดอำนาจในการดำเนินคดีอาญา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 31) ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องและเป็นหลักประกันให้กับผู้ที่พ้นจากการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะต้องได้รับการตรวจสอบการกระทำ ความผิดทางวินัยจากรัฐในระยะเวลาที่เหมาะสม ในมาตรฐานเดียวกับการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการพลเรือนตามมาตรา 100 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2562 สำหรับกรณีคดีทุจริตต่อหน้าที่ กำหนดระยะเวลาจะเป็นไปตามร่างมาตรา 18/2 ที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งกำหนดให้ระยะเวลาการกล่าวหา และระยะเวลาการไต่สวนและมีมติวินิจฉัยชี้มูลให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ และตามที่กำหนดในร่างมาตรา 23 นี้

(2) ผู้ทำหน้าที่ไต่สวน

ผู้ทำหน้าที่ไต่สวนก่อนเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มี 2 กรณี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 24) ได้แก่

กรณีที่หนึ่ง การไต่สวนของพนักงาน ป.ป.ท. ที่ดำเนินการในลักษณะองค์คณะ ๆ ละไม่น้อยกว่า 2 คนตามที่เลขาธิการ ป.ป.ท. แต่งตั้ง โดยจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ด้วยก็ได้

กรณีที่สอง การไต่สวนของคณะอนุกรรมการไต่สวน สำหรับเรื่องที่จำเป็นและซับซ้อน ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนตามข้อเสนอแนะของเลขาธิการ ป.ป.ท.

สำหรับการไต่สวนเบื้องต้นก่อนการรับเรื่องไว้พิจารณา เลขาธิการ ป.ป.ท. จะมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. คนหนึ่งดำเนินการก็ได้

นอกจากนี้ ได้กำหนดห้ามผู้มีส่วนได้เสียในคดีทำหน้าที่ในการไต่สวน เพื่อให้การไต่สวนของผู้ไต่สวนเป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 30)

(3) ขั้นตอนและกระบวนการไต่สวน

1) กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาการรับเรื่องและการจำหน่ายเรื่อง โดยกำหนดเรื่องที่ต้องห้ามรับไว้พิจารณา และเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีดุลยพินิจในการที่จะไม่รับ หรือสั่งจำหน่ายเรื่อง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 25 และมาตรา 26) และกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. สามารถยุติการดำเนินการไต่สวนในกรณีเรื่องที่ไม่ใช่ความผิดวินัยร้ายแรง หรือกรณีการประพฤติมิชอบที่ไม่ใช่ความผิดวินัยและไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง โดยให้เลขาธิการส่งเรื่องที่ยุตินั้นให้หน่วยงานดำเนินการและรายงานผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ ซึ่งเป็นการลดภาระงานของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และเป็นเครื่องมือให้กับฝ่ายบริหารในการติดตามการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 27)

2) คณะกรรมการ ป.ป.ท. สามารถมอบหมายให้เลขาธิการเป็นผู้พิจารณาหรือไม่รับเรื่องหรือสั่งจำหน่ายเรื่องเป็นเบื้องต้น เพื่อลดภาระงานของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ซึ่งจะทำให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไต่สวนและชี้มูลความผิด รวมทั้งปฏิบัติหน้าที่อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 28)

3) การกล่าวหา กำหนดให้สามารถทำได้ด้วยวาจา ทำเป็นหนังสือ หรือผ่านวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนและให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 29)

4) การมีหนังสือแจ้งผู้ถูกกล่าวหา

กรณีข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้แจ้งผู้ถูกกล่าวหาทราบไม่ช้ากว่า 15 วัน นับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 32)

กรณีที่ข้อกล่าวหาไม่มีพยานหลักฐานเพียงพอ ให้มีการแจ้งข้อกล่าวหาเป็นหนังสือและส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ โดยในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ทำหนังสือรับทราบหรือมารับทราบข้อกล่าวหาภายในกำหนดเวลา ให้มีการบันทึกและให้ถือว่าได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาโดยชอบแล้ว เพื่อลดขั้นตอนและเวลาในการแจ้งข้อกล่าวหาในปัจจุบัน นอกจากนี้ ได้กำหนดให้มีการจัดหาทนายความให้กับผู้ถูกกล่าวหา และกำหนดรายการที่จำเป็นในหนังสือแจ้งข้อกล่าวหา ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความชัดเจนและเป็นประโยชน์กับทั้งเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติและผู้ถูกกล่าวหา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 33 และมาตรา 34)

5) การให้โอกาสชี้แจงหรือส่งพยานหลักฐานเพิ่มเติม

กำหนดให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาส่งคำชี้แจงและพยานหลักฐานมาให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาประกอบการดำเนินการก่อนมีมติชี้มูลความผิด เพื่อให้การไต่สวนเป็นไปโดยยุติธรรมและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาการไต่สวนที่กำหนด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 35)

6) การสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราว

กำหนดให้มีการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหยุดปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราวเพื่อมิให้บุคคลดังกล่าวเข้ายุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน และเพื่อประโยชน์ในการไต่สวน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 36)

7) วิธีการสอบปากคำและการรับรองพยานหลักฐานจากต่างประเทศ

กำหนดห้ามจงใจโดยมิชอบเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำในการไต่สวนและกำหนดวิธีการสอบปากคำและการรับฟังพยานหลักฐานจากต่างประเทศ เพื่อให้การไต่สวนเป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม และเพื่อประโยชน์ในการรับฟังพยานหลักฐานในชั้นศาล (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 37)

(4) การดำเนินการเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิด

1) การแจ้งและการดำเนินการทางวินัยตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิด

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิดทางวินัย ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น และให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติภายใน 60 วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และให้ถือว่ามติและรายงานการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 38) ทั้งนี้ได้แยกการดำเนินการลงโทษทางวินัย เป็น 2 กรณี ได้แก่

1. กรณีการประพัตติมิชอบ กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนมีอำนาจสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาได้ แม้ผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยเหตุอื่นนอกจากตาย ไม่ว่าจะก่อนหรือหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติวินิจฉัยชี้มูล ทั้งนี้จะต้องไต่สวนให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามมาตรา 23 และมาตรา 31 ด้วย หากเกินระยะเวลาดังกล่าวจะมีการไต่สวนถึงเหตุแห่งความล่าช้า และประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจที่จะดำเนินคดีอาญาภายใต้กำหนดอายุความต่อไป

2. กรณีทุจริตต่อหน้าที่ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ ต่อไป

2) กำหนดให้ผู้ถูกกล่าวหาสามารถขอคัดสำเนาสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อประโยชน์ในการใช้สิทธิอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 39)

3) การขอทบทวนมติคณะกรรมการ ป.ป.ท.

กำหนดให้ในกรณีที่มิพยานหลักฐานใหม่ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนสามารถขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทบทวนมติที่ชี้มูลความผิดทางวินัย ผู้ถูกกล่าวหาได้ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 40)

4) การไม่ดำเนินการลงโทษทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ท.

4.1) กรณีไม่ดำเนินการลงโทษทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนจงใจปฏิบัติหน้าที่ขัดต่อกฎหมาย และให้ถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ทุจริตต่อหน้าที่ หรือบกพร่องต่อหน้าที่อย่างร้ายแรงแล้วแต่กรณี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 41)

4.2) กรณีไม่อาจดำเนินการลงโทษทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. เนื่องจากกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลมิได้ให้อำนาจไว้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงาน

นายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งลงโทษหรือสั่งให้พ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ เว้นแต่กรณีที่ไม่อาจดำเนินการทางวินัยเพราะเหตุที่พ้นระยะเวลาไต่สวนตามที่กฎหมายกำหนด (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 42)

5) การอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ ก.พ.ค.

กำหนดให้ผู้ถูกลงโทษทางวินัยตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. ได้ หาก ก.พ.ค. ยกอุทธรณ์ ให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ภายใน 30 วันนับแต่วันที่ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัย แต่หาก ก.พ.ค. วินิจฉัยว่าอุทธรณ์ฟังขึ้น ให้ส่งคำวินิจฉัยนั้นไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาทบทวน ผลการทบทวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาและผู้เกี่ยวข้อง ดำเนินการไปตามนั้น ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษไม่เห็นด้วยกับผลการทบทวนดังกล่าว ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อ ศาลปกครองสูงสุดได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับทราบหรือถือว่ารับทราบผลการทบทวนนั้น ทั้งนี้เพื่อให้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. และ ก.พ.ค. สามารถร่วมมือกันในการดำเนินการเพื่อให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกลงโทษ ทางวินัยและลดขั้นตอนในการใช้สิทธิของผู้ถูกลงโทษดังกล่าว สำหรับผู้ถูกลงโทษทางวินัยซึ่งไม่มีสิทธิอุทธรณ์ ต่อ ก.พ.ค. มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่ารับทราบคำสั่งลงโทษ โดยไม่ต้องอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกลงโทษ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 43)

6) การดำเนินคดีอาญาตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิด

ในกรณีที่การกระทำความผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ชี้มูลความผิด ทางวินัยเป็นความผิดทางอาญา ให้ส่งเรื่องให้พนักงานอัยการดำเนินคดี โดยให้ถือว่ากระทำการ และสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนของพนักงาน สอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นว่ายังมีข้อไม่สมบูรณ์ ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ เพื่อไต่สวนเพิ่มเติม ในกรณีจำเป็นอาจตั้งคณะทำงานร่วมกันเพื่อไต่สวน เพิ่มเติม โดยในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง แต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ยืนยันให้ฟ้องให้อัยการสูงสุด วินิจฉัย คำวินิจฉัยของอัยการสูงสุดให้เป็นที่สุด สำหรับความผิดอันยอมความได้และหน่วยงานของรัฐเป็นผู้เสียหาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวดำเนินการต่อไป (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 44) ทั้งนี้ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาอยู่ในศาลทหาร ให้การดำเนินคดีอาญาเป็นหน้าที่และอำนาจของอัยการทหาร และให้อำนาจ อัยการสูงสุดเป็นอำนาจของเจ้ากรมพระธรรมนูญ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 45)

7) กรณีการกระทำความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลนั้น ก่อให้เกิดความเสียหาย หรือเป็นกรณีออกเอกสารสิทธิโดยมิชอบ

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลความผิดผู้ใดและปรากฏว่าการกระทำนั้น ก่อให้เกิดความเสียหายหรือเป็นการละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ หรือมีกรณีที่ออกเอกสารสิทธิหรือก่อให้เกิด สิทธิแก่บุคคลใดขึ้นโดยมิชอบ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อดำเนินการหาตัวผู้รับผิดชอบชดเชยความเสียหายหรือพิจารณาเพิกถอนเอกสารสิทธิหรือสิทธิดังกล่าวแล้วแต่ กรณีโดยเร็ว แล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 46)

(5) ความผิดและโทษกรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งในชั้นไต่สวน

ยกเลิกความผิดและโทษกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่มีขึ้น ตามมาตรา 48 เพื่อให้สอดคล้องกับการปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการไต่สวนข้อเท็จจริง (ยกเลิกมาตรา 63)

8. หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท.

กำหนดให้มีตำแหน่งหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการไต่สวน ในลักษณะเดียวกับ หัวหน้าพนักงานไต่สวนของสำนักงาน ป.ป.ช. (เพิ่มมาตรา 52/1 วรรคสอง)

9. เหตุยกเว้นโทษ

กำหนดเหตุยกเว้นโทษสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด และได้มีการโต้แย้ง การกระทำความผิดหรือได้แจ้งข้อมูลต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับความคุ้มครอง ทางกฎหมายเช่นเดียวกับที่กำหนดในมาตรา 134 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 (เพิ่มมาตรา 57/1)

10. มาตรการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ

(1) กำหนดเหตุผลโทษและยกเว้นโทษสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำความผิด ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นสมควรให้ลดโทษหรือไม่ลงโทษเมื่อเป็นการกระทำโดยสุจริตและเป็นไป เพื่อประโยชน์ของทางราชการ ในกรณีที่กฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือมาตรการเป็นช่องทางให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำการทุจริตในภาครัฐ หรือเป็นเหตุที่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ผลดี เพื่อเป็นช่องทางการให้ความเป็นธรรม แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่สุจริตและทำเพื่อประโยชน์ของทางราชการ (เพิ่มมาตรา 58/1 วรรคสอง)

(2) กำหนดให้เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงานว่าหน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีวิธีปฏิบัติหรือการดำเนินการที่ไม่เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ หรือเป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใช้บริการหรือประชาชน หรือเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ให้สำนักงาน ป.ป.ท. แจ้งให้หัวหน้าหน่วยงาน ของรัฐทราบเพื่อดำเนินการปรับปรุงแก้ไขหรือระงับการกระทำดังกล่าวโดยเร็ว เพื่อประโยชน์ในการป้องกันการ ทุจริตในภาครัฐหรือเพื่อขจัดความเดือดร้อนของประชาชนจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐหรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยในกรณีที่มีการแจ้งให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐปรับปรุงแก้ไขหรือระงับแล้ว ไม่มีการดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้มีการประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 58/2)

11. บทกำหนดโทษ

กำหนดความผิดและโทษเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีเป็นการกระทำของคณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ อนุกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือบุคคลที่ได้แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ (เพิ่มมาตรา 64 วรรคสอง)

12. บทเฉพาะกาล

(1) กำหนดรองรับการดำเนินการที่ดำเนินการไปแล้วโดยชอบตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้ ส่วนการดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารฯ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติเป็นอย่างอื่นเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม ทั้งนี้การดำเนินการดังกล่าวต้องให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารฯ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แต่การนับระยะเวลาดังกล่าว ให้นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่เป็นกรณีตามมาตรา 31 ให้นับระยะเวลาตามที่มาตรา 31 กำหนด (ร่างมาตรา 20)

(2) กำหนดให้บรรดาระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมหรือออกใหม่ภายใน 2 ปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และกำหนดสภาพบังคับกรณีที่ดำเนินการไม่แล้วเสร็จตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา 21)

13. มาตรการรักษาการ

กำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายนี้ (ร่างมาตรา 22)

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ร่าง พระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ ของบุคคล ซึ่งมาตรา 26 ประกอบกับมาตรา 28 มาตรา 32 และมาตรา 33 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจ
--	--

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
	ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตบัญญัติ อันจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา 26 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.” มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหาร

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้ “ทุจริตในภาครัฐ” หมายความว่า ทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติดมิชอบในภาครัฐ “ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ซึ่งตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบสำหรับตนเอง หรือผู้อื่น หรือกระทำการอันเป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญาหรือตามกฎหมายอื่น “ประพฤติดมิชอบ” หมายความว่า ใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีที่มุ่งหมายจะควบคุมดูแลการรับ การเก็บรักษา หรือการใช้เงินหรือทรัพย์สินของแผ่นดิน “คณะกรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน “มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้ “ทุจริตในภาครัฐ” หมายความว่า ทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติดมิชอบในภาครัฐ “ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ซึ่งตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบสำหรับตนเอง หรือผู้อื่น หรือกระทำการอันเป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญาหรือตามกฎหมายอื่น “ประพฤติดมิชอบ” หมายความว่า <u>กระทำการหรือละเว้นการกระทำ อันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งการกระทำการอันเป็นความผิดทางวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับที่ใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น แต่ทั้งนี้ ไม่รวมถึงทุจริตต่อหน้าที่</u> “คณะกรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต <u>“ก.พ.ค.” หมายความว่า คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และให้หมายความรวมถึงองค์กรที่มีกฎหมายอื่นจัดตั้งให้ทำหน้าที่ในลักษณะเดียวกันด้วย</u>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่ไม่รวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐดังต่อไปนี้ (1) ผู้บริหารระดับสูง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (2) ผู้พิพากษาและตุลาการ (3) พนักงานอัยการ (4) ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (5) เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของศาล รัฐสภา องค์กรตามรัฐธรรมนูญ และองค์กรอิสระจากการควบคุมหรือกำกับของฝ่ายบริหารที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญ (6) เจ้าหน้าที่ของรัฐในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐ (7) เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งกระทำความผิดในลักษณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรดำเนินการ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (8) เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งร่วมกระทำความผิดกับบุคคลตาม (1) (2) (3) (4) (5) (6) และ (7) “ผู้กล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับความเสียหายจากการกระทำการทุจริตใน	“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่ไม่รวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐดังต่อไปนี้ (1) ผู้พิพากษาและตุลาการ (2) พนักงานอัยการ (3) ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (4) เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของศาล รัฐสภา องค์กรตามรัฐธรรมนูญ และองค์กรอิสระจากการควบคุมหรือกำกับของฝ่ายบริหารที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญ (5) <u>กรรมการในหรือของหน่วยงานของรัฐ</u> (6) เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งร่วมกระทำความผิดกับบุคคลตาม (1) (2) (3) (4) หรือ (5)

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือได้พบเห็นการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐและได้กล่าวหาตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้ “ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งถูกกล่าวหาหรือมีพฤติการณ์ปรากฏแก่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าได้กระทำการทุจริตในภาครัฐอันเป็นมูลที่จะนำไปสู่การไต่สวนข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัตินี้ และให้หมายความรวมถึงตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดด้วย “ไต่สวนข้อเท็จจริง” หมายความว่า แสวงหา รวบรวม และการดำเนินการอื่นใดเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ในการที่จะทราบรายละเอียดและพิสูจน์เกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ “กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐด้วย “พนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า เลขาธิการ รองเลขาธิการ และผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าหัวหน้างานหรือเทียบเท่าให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ “เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนหรือพนักงานราชการให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ “สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม	“ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติดีมิชอบและได้รับการไต่สวนตามพระราชบัญญัตินี้ <u>ไม่ว่าจะในฐานะ</u> เป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน “ไต่สวน” หมายความว่า แสวงหา รวบรวม และดำเนินการอื่นใดเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน “กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐด้วย “พนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า เลขาธิการ รองเลขาธิการ <u>ผู้ช่วยเลขาธิการ</u> <u>หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท.</u> และผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่า<u>ชำนาญการ</u> หรือเทียบเท่าให้เป็นพนักงาน ป.ป.ท. “เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนหรือพนักงานราชการให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ “สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
การทุจริตในภาครัฐ “เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ “รองเลขาธิการ” หมายความว่า รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ มาตรา 5 ให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ ป.ป.ท.” ประกอบด้วย ประธานกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการอื่นอีกห้าคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามมาตรา 5/1 และมี	การทุจริตในภาครัฐ “เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ “รองเลขาธิการ” หมายความว่า รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ <u>“ผู้ช่วยเลขาธิการ” หมายความว่า ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ</u> มาตรา 4 ให้แก้ไขคำว่า “ได้ส่วนข้อเท็จจริง” ในพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นคำว่า “ได้ส่วน” ทุกแห่ง มาตรา 5 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง ให้เลขาธิการเป็นเลขานุการ และให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ มิให้นำบทบัญญัติในมาตรา 6 มาตรา 8 มาตรา 9 และมาตรา 10 มาใช้บังคับกับเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง มาตรา 17 ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (1) เสนอนโยบาย มาตรการ และแผนพัฒนาการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในการรัฐต่อคณะรัฐมนตรี (1/1) กำกับดูแลสำนักงานในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	<u>“เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะมอบหมายบุคคลใดให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นกรรมการแทนมิได้”</u> มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 17 ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ (1) กำกับดูแลสำนักงานในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(2) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือมาตรการต่าง ๆ เพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (3) เสนอแนะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการกำหนดตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (4) ใต้สวนข้อเท็จจริงและข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ (5) ใต้สวนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนพร้อมทั้งความเห็นส่งพนักงานอัยการ เพื่อฟ้องคดีอาญาต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ	(2) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบาย มาตรการ และแผนพัฒนา รวมทั้งการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือมาตรการต่าง ๆ เพื่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (3) ใต้สวนและวินิจฉัยข้อมูลตามพระราชบัญญัตินี้ และกำกับดูแลการใต้สวนเกี่ยวกับการประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา 18/4 รวมทั้งพิจารณาให้ความเห็นชอบสำนวนการใต้สวนดังกล่าว (4) พิจารณาวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับการประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามสำนวนการใต้สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ความเห็นชอบแล้ว หรือสำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ใต้สวนเอง (5) ใต้สวนและวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในกรณีที่ต้องดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ในการใต้สวนดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการใต้สวน แล้วเสนอสำนวนเพื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาต่อไปก็ได้ (6) ดำเนินการสรุปสำนวนตาม (4) และ (5) พร้อมทั้งความเห็นส่งพนักงานอัยการ เพื่อฟ้องคดีอาญากับผู้กระทำความผิดต่อไป (7) กำกับดูแลและกวดขันการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐของพนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน เพื่อให้การปฏิบัติ

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(6) จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบด้วย (7) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย (8) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ หรือการอื่นใดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐตามที่คณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย	<u>หน้าที่ดังกล่าว เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ</u> (8) จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบและเผยแพร่ให้ประชาชนทราบด้วย (9) ออกระเบียบกำหนดเครื่องแบบและการแต่งเครื่องแบบของกรรมการและที่ปรึกษากรรมการ และกำหนดแบบบัตรประจำตัวที่ปรึกษากรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. (10) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเมื่อมีความจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้เพื่อดำเนินการตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย <u>ในเรื่องอื่นที่มีใช้การได้ส่วนเว้นแต่เป็นการแต่งตั้งตามมาตรา 24 วรรคสาม</u> (11) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ หรือการอื่นใดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐหรือป้องกันความเสียหายอันจะเกิดต่อส่วนรวมตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย <u>ให้นำความในมาตรา 30 มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการตาม (3) และ (5) เฉพาะเมื่อกรรมการดำเนินการได้ส่วนเองด้วยโดยอนุโลม"</u> มาตรา 7 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 17/1 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 <u>"มาตรา 17/1 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 17 (3) (4) และ (5) ให้รวมถึงการดำเนินการกับบุคคลอื่นซึ่งเป็นตัวการ ผู้ใช้ ผู้สนับสนุน รวมทั้งผู้ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้</u>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
มาตรา 18 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 17 (4) และ (5) ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย (1) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อไต่สวนหรือเพื่อประกอบการพิจารณา (2) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อไต่สวนหรือเพื่อประกอบ	<u>หรือนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตามมาตรา 17 (3) (4) หรือ (5) เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายด้วย</u> <u>ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 17 (3) (4) และ (5) และการดำเนินคดีภายหลังการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ให้หมายรวมถึงการดำเนินการกับคดีที่มีการกระทำเป็นกรรมเดียว แต่ผิดต่อกฎหมายหลายบทและบทใดบทหนึ่งไม่อยู่ในอำนาจที่จะดำเนินการตามมาตรา 17 (3) (4) หรือ (5) และคดีที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวข้องกัน และความผิดเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่จะต้องดำเนินการในคราวเดียวกันด้วย”</u> มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 18 ในการไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูลเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย (1) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชี เอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อไต่สวนหรือเพื่อประกอบการพิจารณา (2) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวนมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อไต่สวน

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
การพิจารณา (3) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ทำการหรือสถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะของบุคคลใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาที่มีการประกอบกิจการเพื่อตรวจสอบ ค้น ยึด หรืออายัด เอกสาร ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานอื่นใดซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวนข้อเท็จจริง และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลาดังกล่าวให้สามารถดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะแล้วเสร็จ (4) ขอให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐให้ความช่วยเหลือสนับสนุนหรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม โดยให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามที่ขอได้ตามสมควรแก่กรณี คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทนได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด	หรือเพื่อประกอบการพิจารณา (3) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ทำการหรือสถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะของบุคคลใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาที่มีการประกอบกิจการเพื่อตรวจสอบ ค้น ยึด หรืออายัด เอกสาร ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานอื่นใดซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวน และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลาดังกล่าวให้สามารถดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะแล้วเสร็จ (4) ขอให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐให้ความช่วยเหลือสนับสนุนหรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม โดยให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามที่ขอได้ตามสมควรแก่กรณี คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้อนุกรรมการ <u>ไต่สวน เลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หรือหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท.</u> ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทนได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด <u>ในการปฏิบัติหน้าที่ของประธานกรรมการ ประธานกรรมการจะมอบหมายให้เลขาธิการลงนามในเอกสารแทนก็ได้”</u> มาตรา 9 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 18/1 มาตรา 18/2 มาตรา 18/3 และมาตรา 18/4 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
	และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 <u>“มาตรา 18/1 ในการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ดำเนินการในแต่ละกรณี ดังต่อไปนี้</u> <u>(ก) กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทน โดยกำหนดหลักเกณฑ์หรือลักษณะของความผิดไว้เป็นการทั่วไป</u> <u>(1) เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงาน ว่ามีผู้กระทำความผิดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ไม่ว่าจะได้รับเรื่องร้องเรียนโดยตรงหรือความปรากฏโดยประการอื่นหรือได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปได้ แต่ในกรณีที่มีใช้เป็นเรื่องที่ได้รับจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบด้วย</u> <u>(2) ให้เริ่มนับระยะเวลาการไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยข้อมูลตามพระราชบัญญัตินี้ ตั้งแต่วันที่ความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือวันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับเรื่องแล้วแต่กรณี</u> <u>(3) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการเองตาม (1) หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติจะดำเนินการเรื่องนั้นเอง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องพร้อมทั้งสำนวนการไต่สวนเท่าที่มีอยู่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้งมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยให้คัดสำเนาสำนวนดังกล่าวเก็บรักษาไว้เป็นหลักฐานด้วย</u> <u>(ข) กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนเป็นเรื่อง ๆ ไป</u>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
	(1) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงานได้รับเรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง (2) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนในเรื่องใด ให้เริ่มนับระยะเวลาการไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยชี้มูลตามพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. (3) เรื่องใดที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากปรากฏว่า ในขณะที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ล่วงพ้นเวลาที่จะดำเนินการทางวินัยและดำเนินคดีอาญาแก่ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ไม่ว่าด้วยเหตุใด หรือเป็นกรณีที่เหลือเวลาไม่ถึงหกเดือน และคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าไม่อยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนล่วงพ้นเวลาดังกล่าวได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องคืนคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยเร็วซึ่งต้องไม่ช้ากว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง มาตรา 18/2 ในการดำเนินการตามมาตรา 18/1 เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนแล้ว ให้พนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนตามพระราชบัญญัตินี้ โดยในส่วนที่เกี่ยวกับระยะเวลาการกล่าวหา ระยะเวลาการไต่สวน และพิจารณาวินิจฉัยชี้มูล ให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการ

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
	ในเรื่องใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องห้ามมิให้รับไว้พิจารณาตามมาตรา 25 (5) ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องคืนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งนี้ ในการดำเนินการไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยชี้มูลต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามที่กำหนดในมาตรา 23 ด้วย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่ได้รับมอบหมายแล้วเสร็จ ให้สำนักงานรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการไต่สวนและการชี้มูล เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงานปฏิบัติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงานดำเนินการตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ มาตรา 18/3 ในการดำเนินการตามมาตรา 18/1 หากพบว่าเป็นเรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือมีเรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. รวมอยู่ด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องคืนให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบ มาตรา 18/4 เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงาน ไม่ว่าจะมีการกล่าวหาหรือไม่ ว่ามีเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดประพฤติมิชอบ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้ (1) ในกรณีที่ปรากฏว่าการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐมีลักษณะเป็นการทุจริตต่อหน้าที่รวมอยู่ด้วย และเรื่องนั้นมีได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช.

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
	ตามมาตรา 18/1 ให้สิ่งเรื่องทั้งหมดนั้นให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป (2) ในกรณีที่เป็นเรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัตินี้ และมีไขเป็นกรณีตาม (1) เมื่อเลขาธิการสั่งให้ดำเนินการต่อไปแล้ว ให้พนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนตามพระราชบัญญัตินี้ การไต่สวนดังกล่าวให้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการ ป.ป.ท.” มาตรา 10 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 19/1 และมาตรา 19/2 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 “มาตรา 19/1 คณะกรรมการ ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. และบุคคลซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ใด จะเปิดเผยข้อมูลซึ่งมีลักษณะเป็นข้อมูลเฉพาะของบุคคลบรรดาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่มิได้ การเปิดเผยข้อมูลอื่นใดเพื่อให้สาธารณชนได้ทราบ ให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้ (1) ในขั้นก่อนการไต่สวน ห้ามเปิดเผยชื่อผู้ถูกร้อง เว้นแต่มีเหตุอันจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการไต่สวนและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้ว (2) เมื่อได้ดำเนินการไต่สวนแล้ว มีพยานหลักฐานพอสมควรก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะพิจารณาวินิจฉัย จะเปิดเผยข้อมูลใดมิได้ เว้นแต่เฉพาะที่จำเป็นเพื่อประโยชน์

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
	ในการดำเนินการต่อไปตามวิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด (3) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด การเปิดเผยคดีโดยสรุปให้กระทำได้ ในการเปิดเผยข้อมูลตามวรรคหนึ่งจะเปิดเผยชื่อผู้กล่าวหา ผู้แจ้งเบาะแส และผู้ซึ่ง เป็นพยานมิได้ และต้องไม่กระทบต่อรูปคดีหรือความปลอดภัยในชีวิตหรือทรัพย์สิน ของบุคคลที่เกี่ยวข้อง มาตรา 19/2 เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลว่าผู้ใดกระทำความผิด ทางวินัยตามมาตรา 38 และความผิดนั้นเป็นความผิดทางอาญาด้วย หากมีเหตุอันควร เชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาจะหลบหนี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายมีอำนาจดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายจับและควบคุมตัวผู้ถูก กล่าวหาไว้ ในการจับและควบคุมตัวบุคคลตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมอบหมายพนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ดำเนินการแทนก็ได้ และให้ผู้ได้รับมอบหมายดังกล่าวดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมาย โดยเร็ว เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ในการจับ การควบคุมตัว และการปล่อยชั่วคราว และการดำเนินการของพนักงานอัยการ ให้นำประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม”

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
	มาตรา 11 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 21/1 และมาตรา 21/2 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 “มาตรา 21/1 ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ อนุกรรมการได้ส่วนพนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือผู้ซึ่งช่วยเหลือบุคคลดังกล่าว ผู้ใดถูกดำเนินคดีไม่ว่าเป็นคดีแพ่ง คดีอาญา หรือคดีปกครอง และไม่ว่าจะถูกฟ้องในขณะดำรงตำแหน่งหรือเมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้ว ถ้าการถูกดำเนินคดีดังกล่าว เป็นเพราะเหตุที่ได้มิดิคำสั่ง หรือปฏิบัติหน้าที่ และมีใช่เป็นกรณีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ ให้สำนักงานมีอำนาจให้ความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีแก่บุคคลดังกล่าว และในกรณีที่พนักงานอัยการมิใช่เป็นผู้ฟ้อง อาจขอให้พนักงานอัยการหรือทนายความเข้าแก้ต่างให้แก่บุคคลเหล่านั้นก็ได้ การให้ความช่วยเหลือดังกล่าว ให้รวมถึงค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด ในการปฏิบัติหน้าที่และการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ อนุกรรมการได้ส่วน พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ในการมีความเห็นมติ คำสั่ง ในการตรวจสอบ ไต่สวน หรือการพิจารณาวินิจฉัยชี้มูลตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าได้กระทำไปโดยสุจริต ย่อมได้รับความคุ้มครอง มาตรา 21/2 กรรมการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจแต่งตั้งบุคคลเป็นที่ปรึกษา เพื่อให้คำปรึกษาและช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการ

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
	<u>ตามที่ได้รับมอบหมาย</u> <u>จำนวนและการแต่งตั้งที่ปรึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด โดยให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</u> <u>ที่ปรึกษามีสิทธิได้รับค่าตอบแทน ค่าเดินทาง ค่าที่พัก และสิทธิประโยชน์อื่น</u> <u>ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง”</u> มาตรา 12 ให้ยกเลิกชื่อหมวด 2 การได้ส่วนข้อเท็จจริง และความในมาตรา 23 มาตรา 24 มาตรา 25 มาตรา 26 มาตรา 27 มาตรา 28 มาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 31 มาตรา 32 มาตรา 36 มาตรา 37 มาตรา 38 มาตรา 39 มาตรา 40 มาตรา 41 มาตรา 42 มาตรา 43 มาตรา 44 มาตรา 45 มาตรา 46 มาตรา 48 มาตรา 49 และมาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และมาตรา 23/1 มาตรา 23/2 มาตรา 30/1 มาตรา 34 มาตรา 35 และมาตรา 47 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
หมวด 2 การไต่สวนข้อเท็จจริง มาตรา 23 ภายใต้บังคับมาตรา 25 และมาตรา 26 เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงโดยเร็ว ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด (1) เมื่อได้รับการกล่าวหาตามมาตรา 24 (2) เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำการทุจริตในภาครัฐ (3) เมื่อได้รับเรื่องจากพนักงานสอบสวนตามมาตรา 30 (4) เมื่อได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง บทบัญญัติตามวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลอื่นเป็น ตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนด้วย มาตรา 23/1 ในการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าจะรับหรือไม่รับ หรือสั่งจำหน่ายเรื่องตามมาตรา 27 ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. สั่งให้แล้วเสร็จภายใน สามเดือนนับแต่วันที่ได้รับเรื่องกล่าวหา ก่อนดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามมาตรา 23 คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้เลขาธิการดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน ในเรื่องกล่าวนั้นเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงเพียงพอต่อการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปก็ได้	“หมวด 2 การไต่สวน มาตรา 23 ในการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ท. คณะอนุกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. แล้วแต่กรณี ต้องดำเนินการเพื่อให้ได้ <u>ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตรงตามความจริงที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นคนหรือเป็นโทษต่อผู้ถูกกล่าวหา โดยต้องเริ่มดำเนินการไต่สวนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องหรือความปรากฏ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. และต้องไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายใน สองปีนับแต่วันที่ได้รับเรื่องหรือความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ระยะเวลาสองปี ดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจขยายเวลาออกไปตามที่ได้จำเป็นได้ แต่รวมแล้วต้อง ไม่เกินสามปี เว้นแต่เป็นเรื่องที่จำเป็นต้องเดินทางไปไต่สวนในต่างประเทศ หรือขอรับ เอกสารหลักฐานจากต่างประเทศ จะขยายเวลาออกไปเท่าที่จำเป็นแต่รวมแล้วไม่เกินห้าปี ก็ได้</u>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ในการนี้ เลขาธิการอาจมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด มาตรา 32 คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงแทนหรือมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ดำเนินการแสวงหาข้อมูลและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือมูลความผิดก็ได้ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและระดับและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหาด้วย คณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่งต้องแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่นั้น การปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด มาตรา 23/2 ในการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามมาตรา 23 คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้เลขาธิการไต่สวนข้อเท็จจริงเป็นเบื้องต้นแทนคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้วนำเสนอสำนวนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาตามมาตรา 39 ต่อไป เลขาธิการอาจมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่งก็ได้ เพื่อประโยชน์ในการไต่สวนข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เลขาธิการมีอำนาจตามมาตรา 18 วรรคหนึ่งด้วย	มาตรา 24 ในการดำเนินการไต่สวนของพนักงาน ป.ป.ท. ให้ดำเนินการเป็นองค์คณะ ๆ ละไม่น้อยกว่าสองคนตามที่เลขาธิการแต่งตั้ง ประกอบด้วยพนักงาน ป.ป.ท. อย่างน้อยหนึ่งคน และจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ไม่เกินสองคนร่วมเป็นองค์คณะด้วยก็ได้ ในกรณีจำเป็นจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เกินสองคนก็ได้ แต่ต้องมีพนักงาน ป.ป.ท. ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ทั้งนี้ เว้นแต่จะเป็นการไต่สวนเบื้องต้นก่อนจะมีคำสั่งรับเรื่องไว้พิจารณา ในกรณีเช่นนี้ เลขาธิการจะมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. คนหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการก็ได้ การแต่งตั้งและองค์ประกอบขององค์คณะให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด ในการไต่สวนเรื่องใดที่เป็นเรื่องสำคัญหรือมีความซับซ้อน คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนตามข้อเสนอแนะของเลขาธิการเพื่อดำเนินการไต่สวนก็ได้

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการมอบหมายให้ไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแทน คณะกรรมการ ป.ป.ท. และการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงของเลขาธิการ และพนักงาน ป.ป.ท. ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด มาตรา 39 เมื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเสร็จแล้ว ให้จัดทำสำนวนการไต่สวน ข้อเท็จจริงเสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะสั่งให้มีการไต่สวน ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมหรือตั้งคณะกรรมการเพื่อไต่สวนข้อเท็จจริงใหม่ก็ได้ มาตรา 26 ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับหรือพิจารณาเรื่อง ดังต่อไปนี้ (1) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับไว้พิจารณาหรือได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว (2) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว และไม่มี พยานหลักฐานใหม่ซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งคดี (3) เรื่องที่ผู้ถูกกล่าวหาถูกฟ้องเป็นคดีอาญาในประเด็นเดียวกันและศาลประทับฟ้อง หรือพิพากษาหรือมีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดแล้วโดยไม่มีการถอนฟ้องหรือทั้งฟ้อง หรือเป็น	เมื่อผู้ไต่สวนตามวรรคหนึ่งและวรรคสามดำเนินการไต่สวนแล้วเสร็จ ให้เสนอ สำนวนการไต่สวนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและวินิจฉัย ชี้มูลต่อไป ในการนี้คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะสั่งให้ไต่สวนเพิ่มเติม หรือจะไต่สวนเอง ใหม่ทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้ ให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ความเห็นชอบแล้ว เป็นสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ภายใต้หลักเกณฑ์และระยะเวลาการไต่สวนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะออกระเบียบกำหนดรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการ ไต่สวนของผู้ไต่สวนและวิธีการทำสำนวนการไต่สวนก็ได้ มาตรา 25 ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับหรือพิจารณาเรื่อง ดังต่อไปนี้ (1) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับไว้พิจารณาหรือได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว (2) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว และไม่มี พยานหลักฐานใหม่ซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งคดี (3) เรื่องที่เป็นคดีอาญาในประเด็นเดียวกันและศาลประทับฟ้องหรือพิพากษา หรือมีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดแล้ว เว้นแต่คดีนั้นได้มีการถอนฟ้องหรือทั้งฟ้อง หรือเป็นกรณี

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
กรณีศาลยังไม่ได้วินิจฉัยในเนื้อหาแห่งคดี (4) เรื่องที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนถูกกล่าวหาเกินห้าปี มาตรา 27 คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะไม่รับหรือสั่งจำหน่ายเรื่องที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ก็ได้ (1) เรื่องที่ไม่ระบุพยานหลักฐานหรือระบупฏิการณ์แห่งการกระทำที่ชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ (2) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินห้าปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหาและเป็นเรื่องที่ไม่อาจหาพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้ (3) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าไม่ใช่เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (4) เรื่องที่องค์กรบริหารงานบุคคลหรือหน่วยงานของรัฐกำลังพิจารณาอยู่หรือได้พิจารณาเป็นที่ยุติแล้ว และไม่มีเหตุแสดงให้เห็นว่าการพิจารณานั้นไม่ชอบ	ที่ศาลยังมิได้วินิจฉัยในเนื้อหาแห่งคดี (4) <u>ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาตาย</u> (5) เรื่องที่<u>ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหา</u>พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนถูกกล่าวหาเกินห้าปี มาตรา 26 คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะไม่รับหรือสั่งจำหน่ายเรื่องที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ก็ได้ (1) เรื่องที่ไม่ระบุพยานหลักฐานหรือระบупฏิการณ์แห่งการกระทำที่ชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนได้ (2) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินห้าปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหาและเป็นเรื่องที่ไม่อาจหาพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนต่อไปได้ (3) เรื่องที่ไม่ใช่เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (4) <u>เรื่องประพฤติดมขอบที่มีใช่เป็นความผิดวินัยและไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง</u> (5) เรื่องที่องค์กรบริหารงานบุคคลหรือหน่วยงานของรัฐกำลังพิจารณาอยู่หรือได้พิจารณาเป็นที่ยุติแล้ว และไม่มีเหตุแสดงให้เห็นว่าการพิจารณานั้นไม่ชอบ

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
มาตรา 28 เรื่องใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่รับหรือสั่งจำหน่ายตามมาตรา 27 (1) (2) หรือ (3) ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาเห็นสมควรให้แจ้งผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่โดยเร็วและแจ้งผลการดำเนินการให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ มาตรา 29 คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้เลขาธิการเป็นผู้พิจารณา รับหรือไม่รับเรื่องใดไว้พิจารณาตามมาตรา 26 หรือมาตรา 27 แล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด มาตรา 24 การกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ากระทำการหรือเกี่ยวข้องกับการกระทำ การทุจริตในภาครัฐ จะทำด้วยวาจาหรือทำเป็นหนังสือก็ได้ ในกรณีที่กล่าวหาด้วยวาจา ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. บันทึก คำกล่าวหาและจัดให้ลงลายมือชื่อผู้กล่าวหาในบันทึกการกล่าวหานั้นไว้ และในกรณีที่	มาตรา 27 <u>เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับไว้พิจารณาแล้ว ปรากฏจากการไต่สวนว่าเป็นเรื่องตามมาตรา 26 (3) หรือ (4) คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะสั่งให้ยุติการดำเนินการไต่สวนก็ได้</u> <u>เรื่องที่ไม่รับไว้พิจารณาตามมาตรา 26 (3) หรือ (4) หรือที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. สั่งยุติการดำเนินการไต่สวนตามวรรคหนึ่ง เลขาธิการจะส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป แล้วรายงานผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบก็ได้</u> มาตรา 28 ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายให้เลขาธิการเป็นผู้พิจารณา รับหรือไม่รับเรื่องไว้พิจารณาหรือสั่งจำหน่ายเรื่องเป็นเบื้องต้นตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด แล้วรายงานคณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ ทุกสัปดาห์ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่มีมติเป็นอย่างอื่นภายในสัปดาห์ นับแต่วันได้รับรายงาน ให้ถือว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับหรือไม่รับเรื่องนั้นไว้ พิจารณาหรือสั่งจำหน่ายเรื่องนั้นตามคำสั่งเบื้องต้นของเลขาธิการ มาตรา 29 การกล่าวหาจะทำด้วยวาจา ทำเป็นหนังสือ หรือผ่านวิธีการ ทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ โดยกรณีที่กล่าวหาด้วยวาจา ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. บันทึกคำกล่าวหาและจัดให้ลงลายมือชื่อผู้กล่าวหาในบันทึกการกล่าวหานั้นไว้ ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานในการเผยแพร่วิธีการส่งคำกล่าวหาเป็นหนังสือ

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ผู้กล่าวหาไม่ประสงค์จะเปิดเผยตน ห้ามไม่ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เปิดเผยชื่อหรือที่อยู่ รวมทั้งหลักฐานอื่นใดที่เป็นสาระสำคัญของผู้กล่าวหา ในกรณีที่กล่าวหาเป็นหนังสือ ผู้กล่าวหาจะต้องลงชื่อและที่อยู่ของตน แต่หากผู้กล่าวหาจะไม่ลงชื่อและที่อยู่ของตนต้องระบุพฤติการณ์แห่งการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งถูกกล่าวหาและพยานหลักฐานเบื้องต้นไว้ให้เพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้ มาตรา 35 ห้ามมิให้แต่งตั้งบุคคลซึ่งมีเหตุดังต่อไปนี้เป็นอนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ในการไต่สวนข้อเท็จจริง (1) รู้เห็นเหตุการณ์ หรือเคยสอบสวนหรือพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาในฐานะอื่นที่มีใช้ในฐานพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. มาก่อน (2) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่กล่าวหา (3) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา (4) เป็นผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา หรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา (5) มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในฐานญาติ หรือเป็นหุ้นส่วน หรือมีผลประโยชน์ร่วมกันหรือขัดแย้งกันทางธุรกิจกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา ผู้มีส่วนได้เสียจะคัดค้านอนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งมีเหตุตามวรรคหนึ่งก็ได้ โดยยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. และให้คณะกรรมการ ป.ป.ท.	<u>หรือส่งด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป</u> มาตรา 30 ในการไต่สวนเรื่องใด ผู้ไต่สวนตามมาตรา 24 ต้องไม่เป็นผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ (1) รู้เห็นเหตุการณ์ หรือเคยสอบสวนหรือพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาในฐานะอื่นที่มีใช้ในการไต่สวนตามพระราชบัญญัตินี้ (2) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่กล่าวหา (3) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา (4) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา (5) มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในฐานญาติหรือเป็นหุ้นส่วนหรือมีผลประโยชน์ร่วมกันหรือขัดแย้งกันทางธุรกิจกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา <u>ในการดำเนินการเรื่องใด ผู้ไต่สวนตามมาตรา 24 ผู้ใดมีเหตุตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นแจ้งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยเร็ว และระหว่างนั้นห้ามมิให้บุคคลดังกล่าวยุ่งเกี่ยว</u>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
วินิจฉัยโดยพลัน ในระหว่างที่รอการวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้อนุกรรมการพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งถูกคัดค้านระงับการปฏิบัติหน้าที่ไว้พลางก่อน มาตรา 50 เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำการทุจริตในภาครัฐ และคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณาตามพระราชบัญญัตินี้ แม้ภายหลังเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วด้วยเหตุอื่นไม่เกินห้าปี นอกจากตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือวันที่มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นในกรณีที่มีการกล่าวหาเมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง แล้วแต่กรณี ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาตามวรรคหนึ่งกระทำการทุจริต	กับการดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้นจนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะวินิจฉัย ซึ่งต้องวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ผู้ถูกกล่าวหาจะคัดค้านผู้ใดส่วนตามมาตรา 24 ซึ่งมีเหตุตามวรรคหนึ่งก็ได้ โดยให้ยื่นคำร้องต่อสำนักงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบถึงเหตุแห่งการคัดค้าน และให้สำนักงานเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาวินิจฉัยโดยเร็ว ในระหว่างที่รอการวินิจฉัยให้ผู้ใดส่วนซึ่งถูกคัดค้านระงับการปฏิบัติหน้าที่ไว้พลางก่อน คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามวรรคสองและวรรคสามให้เป็นที่สุด การดำเนินการที่ได้ดำเนินการไปแล้วก่อนการแจ้งตามวรรคสองหรือมีคำคัดค้านตามวรรคสาม ให้เป็นอันใช้ได้ เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติเป็นอย่างอื่น มาตรา 31 เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำการอันเป็นการประพฤติดมิชอบ และคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณา ก่อนผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ แม้ภายหลังเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วด้วยเหตุอื่นที่มีใช้เหตุตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา 23 แต่ต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณาภายหลังจากผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วไม่เกินหนึ่งปี ให้คณะกรรมการ

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ในภาครัฐ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และในกรณีที่มีการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิดทางอาญาด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการตามมาตรา 45 มาตรา 36 ในการไต่สวนข้อเท็จจริง ให้แจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และกำหนดระยะเวลาตามสมควรที่ผู้ถูกกล่าวหาจะมาชี้แจงข้อกล่าวหาและแสดงพยานหลักฐานหรือนำพยานบุคคลมาให้ถ้อยคำประกอบการชี้แจง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด	ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา 23 แต่ต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งและวรรคสอง ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อไป มาตรา 32 ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูล ให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็วซึ่งต้องไม่ช้ากว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติ มาตรา 33 ในการไต่สวน เมื่อมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาว่ามีมูลความผิดแล้ว ให้ส่งหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาตามที่ปรากฏหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ในการรับทราบข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะทำเป็นหนังสือมีข้อความแสดงการรับทราบข้อกล่าวหาพร้อมทั้งลงลายมือชื่อส่งมายังสำนักงาน หรือจะมารับทราบข้อกล่าวหาจากพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ด้วยตนเองก็ได้ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ทำหนังสือรับทราบหรือมารับทราบข้อกล่าวหาด้วยตนเองภายในกำหนดเวลา ไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. บันทึกไว้ และให้

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ในการชี้แจงข้อกล่าวหาและการให้ถ้อยคำ ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิ ناشายความหรือบุคคลซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไว้วางใจเข้าฟังการชี้แจงหรือให้ถ้อยคำของตนได้	<u>ถือว่าได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาโดยชอบแล้ว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</u> ในการมาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วยตนเองหรือการให้ถ้อยคำใด ๆ ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิ ناشายความหรือบุคคลซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไว้วางใจเข้าฟังการชี้แจงหรือการให้ถ้อยคำของตนได้ แต่ต้องไม่เกินจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด <u>ในการไต่สวนคดีที่มีอัตราโทษประหารชีวิตหรือมีอัตราโทษจำคุก หากผู้ถูกกล่าวหาไม่มีทนายความและร้องขอ ให้สำนักงานจัดทนายความให้ สำหรับการดำเนินการกับเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปีให้เป็นไปตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กำหนด</u> มาตรา 34 หนังสือแจ้งข้อกล่าวหาตามมาตรา 33 อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้ (1) ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหา และข้อกล่าวหา ซึ่งต้องมีรายละเอียดตามสมควรเพียงพอที่จะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาได้ (2) สิทธิในการชี้แจงข้อเท็จจริง พร้อมทั้งระยะเวลาที่ต้องส่งคำชี้แจงหรือมาชี้แจงด้วยตนเอง ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือถือว่าได้รับแจ้งข้อกล่าวหา (3) สิทธิและระยะเวลาในการคัดค้านตามมาตรา 30

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
มาตรา 37 ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำการทุจริตในภาครัฐ ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา ยังอยู่ในตำแหน่งหน้าที่ต่อไป จะเป็นอุปสรรคต่อการได้งานข้อเท็จจริง สมควรสั่งพักราชการ พักงานหรือให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา นั้นไว้ก่อน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหา ดำเนินการสั่งพักราชการ พักงานหรือให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่ แล้วแต่กรณี ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา นั้น ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เห็นด้วยกับมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามวรรคหนึ่ง ให้เสนอเรื่องต่อนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลเพื่อพิจารณา เมื่อนายกรัฐมนตรีวินิจฉัยประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการไปตามคำวินิจฉัยนั้น ในกรณีที่ผลการได้งานข้อเท็จจริงปรากฏว่าข้อกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นไม่มีมูล ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นทราบภายใน	มาตรา 35 เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมและเพื่อให้การได้ส่วนเป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา 23 ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาส่งคำชี้แจง พยานหลักฐาน หรือนำพยานบุคคลมาให้ปากคำ แม้จะพ้นกำหนดเวลาแล้วแต่ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติวินิจฉัยชี้มูล ให้ผู้ได้ส่วนตามมาตรา 24 นำคำชี้แจง พยานหลักฐาน หรือ คำให้การของพยานมาประกอบการพิจารณาในการเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือเสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ประกอบการพิจารณาแล้วแต่กรณีด้วย มาตรา 36 เมื่อได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหาตามมาตรา 33 แล้ว ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไป อาจเกิดความเสียหายแก่ทางราชการหรือเป็นอุปสรรคในการได้ส่วน คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นหยุดปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราวก็ได้ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจและสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหา นั้นหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะได้รับแจ้งผลการพิจารณาจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องพิจารณา วินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในหกเดือนนับแต่วันที่แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่พ้นกำหนดหกเดือนแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ท. ยังมิได้มีมติวินิจฉัยชี้มูล หรือในกรณีที่ผลการได้ส่วนปรากฏว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหา ดำเนินการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหา กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
เจ็ดวันนับแต่วันที่มีมติ และให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นกลับ เข้ารับราชการหรือกลับเข้าทำงานตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับที่ใช้บังคับ แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น มาตรา 38 ห้ามมิให้กรรมการ อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. กระทำการใด ๆ อันเป็นการล่อลวงหรือขู่เข็ญ หรือให้สัญญากับผู้ถูกกล่าวหา หรือพยาน เพื่อจูงใจให้ผู้นั้นให้ถ้อยคำใด ๆ ในเรื่องที่ไต่สวนข้อเท็จจริง ถ้อยคำที่ได้มาโดยฝ่าฝืนวรรคหนึ่งไม่อาจรับฟังเป็นพยานหลักฐานได้	<u>คำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคสอง ให้มีผลทางกฎหมายเช่นเดียวกับการสั่งพักราชการหรือพักงานตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา</u> <u>ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะต้องแจ้งให้ผู้บังคับบัญชา ของผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงผลการไต่สวนโดยเร็ว</u> <u>ความในมาตรานี้ไม่เป็นการตัดอำนาจของผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะ ดำเนินการตามอำนาจที่มีอยู่ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับ กับผู้ถูกกล่าวหานั้น</u> <u>ความในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่หน่วยงานของรัฐที่มีใช้ส่วนราชการ องค์กร มหาชน หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</u> มาตรา 37 ในการไต่สวนต้องไม่ทำการใด ๆ อันเป็นการให้คำมั่นสัญญา ขู่เข็ญ หลอกลวง ทรมาน ใช้กำลังบังคับหรือกระทำโดยมิชอบด้วยประการอื่นใด เพื่อจูงใจ ให้ผู้นั้นให้ถ้อยคำในเรื่องที่ไต่สวน <u>ในการสอบปากคำบุคคลใด จะกระทำโดยวิธีการบันทึกลงในวัสดุซึ่งถ่ายทอด ออกเป็นภาพหรือเสียงหรือโดยวิธีการอื่นใดก็ได้ แต่วิธีการดังกล่าวต้องเป็นวิธีการที่ผู้ให้ ถ้อยคำนั้นอาจตรวจสอบถึงความถูกต้องของบันทึกการให้ปากคำนั้นได้</u>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
มาตรา 40 เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำการทุจริตในภาครัฐ และเป็นกรณีมีมูลความผิดทางวินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่ารายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นส่วนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมายระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ๆ แล้วแต่กรณี สำหรับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวได้กระทำความผิดในเรื่องที่ถูกกล่าวหา ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป	<u>เพื่อประโยชน์ในการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจนำพยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนหรือพยานหลักฐานที่ได้มาจากต่างประเทศอื่นได้มาอย่างถูกต้องตามกฎหมายในคดีใดคดีหนึ่งมาใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบสำนวนการไต่สวนที่เกี่ยวข้องได้ และเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. รับรองความมีอยู่จริงและความถูกต้องของพยานหลักฐานนั้นแล้ว ให้ศาลรับฟังเป็นพยานหลักฐานในศาลได้</u> มาตรา 38 เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำความผิดทางวินัยอันเป็นการกระทำการทุจริตในภาครัฐ ให้ประธานกรรมการ <u>แจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น</u> <u>การแจ้งตามวรรคหนึ่งนั้นนอกจากมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้ว ต้องส่งรายงานการไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นชอบแล้ว ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย ข้อกล่าวหา ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และความผิดที่กระทำ โดยสรุปด้วย</u> <u>เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และให้ถือว่ามติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และรายงานการไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นชอบแล้วเป็นส่วนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับ</u>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
	กับผู้ถูกกล่าวหา นั้น สำหรับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป โดยไม่ต้องดำเนินการสอบสวนอีก การดำเนินการลงโทษทางวินัยตามวรรคสามที่เป็นกรณีการประพฤติมิชอบ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนมีอำนาจสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาได้ แม้ผู้ถูกกล่าวหา นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยเหตุอื่นนอกจากตาย ไม่ว่าก่อนหรือหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติวินิจฉัยชี้มูล เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา 23 หรือมาตรา 31 วรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินคดีอาญาภายใต้กำหนดอายุความต่อไป ในการนี้ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนเพื่อให้ทราบเหตุแห่งความล่าช้าของการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวด้วย และประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป การดำเนินการลงโทษทางวินัยตามวรรคสามที่เป็นกรณีทุจริตต่อหน้าที่ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตต่อไป มาตรา 39 ภายใต้บังคับมาตรา 19/1 วรรคสอง เพื่อประโยชน์ในการใช้สิทธิอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. อนุญาตให้คัดสำเนาสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามคำร้องขอของผู้ถูกกล่าวหาได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
มาตรา 42 ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ใดละเลยไม่ดำเนินการตามมาตรา 41 ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือกฎหมายตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหานั้น ๆ	<u>ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</u> มาตรา 40 ในการพิจารณาลงโทษทางวินัยตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามมาตรา 38 ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนอาจขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทบทวนได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. เฉพาะเมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดังกล่าวมีพยานหลักฐานใหม่ อันแสดงได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้มีการกระทำความผิดตามที่กล่าวหาหรือกระทำความผิดในฐานความผิดที่แตกต่างจากที่ถูกกล่าวหา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด <u>ในการพิจารณาทบทวนตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาพยานหลักฐานโดยละเอียด เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการต่อไปตามมตินั้น</u> มาตรา 41 ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ใดไม่ดำเนินการตามมาตรา 38 โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้นั้นจงใจปฏิบัติหน้าที่ขัดต่อกฎหมาย และให้ถือว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ทุจริตต่อหน้าที่ หรือบกพร่องต่อหน้าที่อย่างร้ายแรง แล้วแต่กรณี ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหานั้น

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
มาตรา 43 ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาไม่ดำเนินการทางวินัยตาม มาตรา 41 หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา 41 ไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. เสนอความเห็นไปยัง นายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการตามที่เห็นสมควรหรือในกรณีที่ จำเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะส่งเรื่องให้คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน หรือคณะกรรมการอื่นซึ่งมีหน้าที่ ควบคุมดูแลการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงาน บุคคลสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือคณะกรรมการที่ทำหน้าที่บริหารรัฐวิสาหกิจ หรือผู้สั่งแต่งตั้งกรรมการ อนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ แล้วแต่กรณี พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อให้มี การดำเนินการที่ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้ มาตรา 44 ผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกลงโทษตามมาตรา 41 จะใช้สิทธิอุทธรณ์ดุลพินิจ ในการกำหนดโทษของผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วย การบริหารงานบุคคลสำหรับผู้ถูกกล่าวหานั้น ๆ ก็ได้ ทั้งนี้ ต้องใช้สิทธิดังกล่าวภายใน	มาตรา 42 ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนไม่อาจ ดำเนินการทางวินัยตามมาตรา 38 ได้ เพราะเหตุกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหามิได้ให้อำนาจไว้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงานนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจ สั่งลงโทษหรือสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือสั่งการอย่างอื่น ตามที่เห็นสมควรหรือตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เสนอแนะได้ <u>ในการสั่งลงโทษหรือสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือ สั่งการอย่างอื่นตามวรรคหนึ่ง ให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาตามรายงานการไต่สวน ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยไม่ต้องดำเนินการสอบสวนอีก</u> <u>ในกรณีตามวรรคหนึ่งที่นายกรัฐมนตรีสั่งลงโทษถึงออกจากงานหรือให้พ้นจาก ความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกหรือให้พ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ ของรัฐเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือในกรณีที่ผู้นั้นมีสัญญาจ้างกับหน่วยงาน ของรัฐ ให้ถือว่าคำสั่งให้ออกนั้นเป็นการบอกเลิกสัญญาจ้างโดยไม่ต้องจ่ายค่าชดเชยใดด้วย</u> <u>ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน ไม่อาจดำเนินการทางวินัยได้เพราะเหตุที่พ้นระยะเวลาตามมาตรา 23 หรือมาตรา 31</u> มาตรา 43 เมื่อผู้ถูกลงโทษทางวินัยตามมาตรา 38 อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. และ ก.พ.ค. ยกอุทธรณ์ ให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัย แต่ในกรณีที่ ก.พ.ค. วินิจฉัยว่าอุทธรณ์ฟังขึ้น

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งดังกล่าว มาตรา 45 ในกรณีที่การกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา 40 เป็นความผิดทางอาญาด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องพร้อมทั้งสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง รายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้พนักงานอัยการดำเนินคดีต่อไป โดยให้ถือว่าการดำเนินการและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในกรณีที่พนักงานอัยการมีความเห็นว่าข้อเท็จจริง รายงาน เอกสาร หรือความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่ได้รับยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ ให้พนักงานอัยการแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบเพื่อไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม โดยให้ระบุข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน ในกรณีจำเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะ	ให้ส่งคำวินิจฉัยนั้นไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาบททวน ผลการทบทวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาและผู้เกี่ยวข้องดำเนินการไปตามนั้น ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษไม่เห็นด้วยกับผลการทบทวนดังกล่าว ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับทราบหรือถือว่ารับทราบผลการทบทวนนั้น <u>ผู้ถูกลงโทษซึ่งไม่มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. ตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับทราบหรือถือว่ารับทราบคำสั่งลงโทษโดยไม่ต้องอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้อยู่บังคับกับผู้ถูกลงโทษ</u> มาตรา 44 ในกรณีที่การกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา 38 เป็นความผิดทางอาญาที่มีโทษเป็นความผิดอันยอมความได้ด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องพร้อมทั้งสำนวนการไต่สวน รายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้พนักงานอัยการดำเนินคดีต่อไป โดยให้ถือว่าการดำเนินการและสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นการสอบสวน และสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในกรณีที่พนักงานอัยการมีความเห็นว่าข้อเท็จจริง รายงาน เอกสาร หรือความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่ได้รับยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ ให้พนักงานอัยการแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบเพื่อไต่สวนเพิ่มเติม โดยให้ระบุข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน ในกรณีจำเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะ

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ร่วมกับอัยการสูงสุดตั้งคณะกรรมการร่วมกันเพื่อไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมก็ได้ ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง แต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติยืนยันให้ฟ้อง ให้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดวินิจฉัย คำวินิจฉัยของอัยการสูงสุดให้เป็นที่สุด บทบัญญัติในมาตรานี้ให้นำมาใช้บังคับในกรณีที่พนักงานอัยการยื่นอุทธรณ์ ฎีกา หรือถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์ ถอนฎีกา โดยอนุโลม มาตรา 47 กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร ในการดำเนินคดีอาญาตามมาตรา 45 และมาตรา 46 ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของอัยการทหารในกรณีเช่นนั้นอำนาจของอัยการสูงสุดตามมาตรา 45 วรรคสาม ให้เป็นอำนาจของเจ้ากรมพระธรรมนูญ มาตรา 49 ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลนอกจากดำเนินการตามมาตรา 40 หรือมาตรา 45 แล้ว หากปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาได้อนุมัติ อนุญาต ออกเอกสารสิทธิ ให้สิทธิประโยชน์หรือการสิ่งการใด ๆ แก่บุคคลใดโดยมิชอบ หรืออาจเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาดำเนินการสั่งยกเลิกหรือเพิกถอนการอนุมัติ	จะร่วมกับอัยการสูงสุดตั้งคณะกรรมการร่วมกันเพื่อไต่สวนเพิ่มเติมก็ได้ ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง แต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติยืนยันให้ฟ้อง ให้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดวินิจฉัย คำวินิจฉัยของอัยการสูงสุดให้เป็นที่สุด <u>ให้นำความในวรรคสามมาใช้บังคับกับการไม่ยื่นอุทธรณ์หรือฎีกา ถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์ หรือถอนฎีกา ด้วยโดยอนุโลม</u> <u>ในกรณีที่ความผิดทางอาญาตามวรรคหนึ่งเป็นความผิดอันยอมความได้ และหน่วยงานของรัฐเป็นผู้เสียหาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หน่วยงานของรัฐเพื่อดำเนินการตามสมควรต่อไป</u> มาตรา 45 กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร ในการดำเนินคดีอาญาตามมาตรา 44 ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของอัยการทหาร และให้ <u>อำนาจของอัยการสูงสุดตามมาตรา 44 วรรคสาม เป็นอำนาจของเจ้ากรมพระธรรมนูญ</u> มาตรา 46 ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลความผิดผู้ใด <u>และปรากฏว่าการกระทำนั้นก่อให้เกิดความเสียหายหรือเป็นการละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ หรือมีกรณีที่ต้องออกเอกสารสิทธิหรือก่อให้เกิดสิทธิแก่บุคคลใดขึ้นโดยมิชอบ</u> ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อดำเนินการหาตัวผู้รับผิดชอบให้ความเสียหายหรือพิจารณาเพิกถอนเอกสารสิทธิหรือสิทธิดังกล่าว

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
อนุญาต ออกเอกสารสิทธิ ให้สิทธิประโยชน์ หรือการสังการใด ๆ นั้น ต่อไปด้วย มาตรา 52/1 การแต่งตั้งพนักงาน ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนในสังกัดสำนักงาน ซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าชำนาญการ หรือเทียบเท่าขึ้นไป และมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ด้วย (1) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางกฎหมายและสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา และเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายไม่น้อยกว่าหกปี (2) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททางกฎหมายและสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา และเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็น	<u>แล้วแต่กรณีโดยเร็ว แล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ</u> <u>ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐมิได้ดำเนินการตามที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งภายในเวลาอันสมควร ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบ และเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป</u> มาตรา 13 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา 52/1 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ทางกฎหมายไม่น้อยกว่าสี่ปี (3) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทางกฎหมาย และเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายไม่น้อยกว่าสองปี แต่ถ้าสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภาด้วย ระยะเวลาสองปีให้ลดเหลือหนึ่งปี (4) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางกฎหมาย หรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีอย่างน้อยสองสาขา หรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท และเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายไม่น้อยกว่าแปดปี (5) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาที่ขาดแคลนและจะยังประโยชน์ต่อการดำเนินการไต่สวนของสำนักงานเป็นอย่างยิ่ง และผ่านการอบรมหลักสูตรการไต่สวน ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด และรับราชการในสำนักงานหรือสำนักงาน ป.ป.ช. มาแล้วไม่น้อยกว่าระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสี่ปี	“การแต่งตั้งหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ให้แต่งตั้งจากข้าราชการในสังกัดสำนักงานซึ่งรับราชการในสำนักงานมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และได้รับแต่งตั้งให้เป็นพนักงาน ป.ป.ท. มาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี และมีความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่เป็นหัวหน้าในการดำเนินการไต่สวนได้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด”

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
	มาตรา 14 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 57/1 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 <u>“มาตรา 57/1 ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำ ความผิดเพราะถูกผู้บังคับบัญชาสั่งการให้ทำ ถ้าได้ทำหนังสือโต้แย้งหรือให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งหรือให้ยืนยันคำสั่งแล้ว หรือได้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบถึงเบาะแส ข้อมูล หรือข้อเท็จจริงภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้กระทำการนั้น ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ</u> <u>กรณีตามวรรคหนึ่ง หากเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งสำเนาเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ และให้ถือว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นได้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแล้ว”</u> มาตรา 15 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา 58/1 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
มาตรา 58/1 ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาดำเนินการตามมาตรา 17 (2) โดยเร็ว (1) เมื่อปรากฏว่ากฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือมาตรการใดล้าสมัย ขาดประสิทธิภาพหรือขาดการบังคับใช้อย่างทั่วถึง เป็นช่องทางให้เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตในภาครัฐ หรือเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีต่อราชการได้ (2) เมื่อปรากฏว่าการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐไม่บรรลุผล เพราะไม่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย หรือมาตรการที่จำเป็น	<u>“ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาเห็นว่ากรณีตาม (1) เกิดขึ้น และเป็นกรณีที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยชี้มูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด หากการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นไปโดยสุจริตและเป็นไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีความเห็นให้ลดโทษหรือไม่ลงโทษผู้ถูกกล่าวหานั้นก็ได้อ และเมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหา นั้นสั่งการตามความเห็นคณะกรรมการ ป.ป.ท. นั้นแล้ว ให้ถือว่าชอบด้วยกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา นั้น”</u> มาตรา 16 ให้ยกเลิกความในมาตรา 58/2 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
มาตรา 58/2 เมื่อความปรากฏว่าหน่วยงานของรัฐใดมีวิธีปฏิบัติหรือการดำเนินงานที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้สำนักงานแจ้งให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐทราบเพื่อดำเนินการปรับปรุงแก้ไขต่อไป (1) ไม่เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ (2) เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใช้บริการหรือประชาชน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด (3) เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ในกรณี ตาม (1) หากสำนักงานเห็นว่ามิเหตุอันสมควร ให้สำนักงานแจ้งคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการทราบ เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง หัวหน้าหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ต้องสั่งการให้มีการตรวจสอบและดำเนินการ แล้วแจ้งผลการดำเนินการให้สำนักงานทราบภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง หากจะต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขต้องกำหนดระยะเวลาที่จะดำเนินการแล้วเสร็จให้สำนักงานทราบด้วย ในกรณีที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ	โดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 58/2 เพื่อประโยชน์ในการป้องกันการทุจริตในภาครัฐหรือเพื่อจัดความเดือดร้อนของประชาชนจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงานว่าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐใด มีวิธีปฏิบัติหรือการดำเนินการที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้สำนักงานแจ้งให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐทราบเพื่อดำเนินการปรับปรุงแก้ไขหรือระงับการกระทำดังกล่าวโดยเร็วต่อไป (1) ไม่เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ (2) เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใช้บริการหรือประชาชน (3) เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ในกรณีการกระทำตาม (1) ให้สำนักงานแจ้งคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการทราบเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปด้วย เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง หัวหน้าหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ต้องดำเนินการตามที่ได้รับแจ้งและแจ้งผลการดำเนินการหรือแนวทางการปรับปรุงแก้ไขและระยะเวลาในการดำเนินการให้สำนักงานทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ในกรณีที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐไม่ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาดังกล่าว

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ไม่ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้สำนักงานรายงานคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาดำเนินการตามมาตรา 17 (1) หรือ (2) ต่อไป ทั้งนี้ หากกรณีใดมีลักษณะส่อไปในทางทุจริตในภาครัฐให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงานให้คณะรัฐมนตรีและคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ เพื่อดำเนินการ ตามอำนาจหน้าที่ต่อไป มาตรา 60 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ในการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการ และพนักงาน ป.ป.ท. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจโดยให้มีอำนาจตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนด้วย เว้นแต่ อำนาจในการจับและคุมขัง ให้แจ้งพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้ดำเนินการ	โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้สำนักงานประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป” มาตรา 17 ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน “ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการไต่สวน และพนักงาน ป.ป.ท. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจโดยให้มีอำนาจตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญาเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนด้วย เว้นแต่อำนาจในการจับ การควบคุมตัว และการปล่อยชั่วคราวให้เป็นไปตาม มาตรา 19/2

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
มาตรา 63 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่สั่งตามมาตรา 48 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ มาตรา 64 ผู้ใดเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยมีได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. และมิใช่การกระทำตามที่ราชการหรือเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบหรือได้สวนข้อเท็จจริง หรือเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการหรือประโยชน์สาธารณะ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	มาตรา 18 ให้ยกเลิกมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 มาตรา 19 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา 64 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 <u>“ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของคณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ อนุกรรมการได้สวน พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือบุคคลซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ใด และการกระทำนั้นเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 19/1 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท”</u>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
	มาตรา 20 การใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. คณะอนุกรรมการ สำนักงาน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พนักงาน ป.ป.ท. หรือ เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ได้ดำเนินการไปแล้วโดยชอบตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้ ส่วนการดำเนินการต่อไป ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติเป็นอย่างอื่น การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามที่กำหนดในมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แต่การนับระยะเวลาดังกล่าวให้นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่เป็นกรณีตามมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้นับระยะเวลาตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 31 ดังกล่าว มาตรา 21 บรรดาระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติที่ออกตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
	<u>ให้ยังมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แต่ให้ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมหรือออกใหม่ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</u> <u>เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่การดำเนินการตามวรรคหนึ่งยังไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการต่อไปจนแล้วเสร็จ และให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการได้สวนถึงเหตุแห่งความล่าช้าแล้วรายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบ และเผยแพร่ผลการได้สวนนั้นให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป ในกรณีที่ผลการได้สวนปรากฏว่าเป็นกรณีที่ไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าเป็นเหตุบกพร่องต่อหน้าที่ของเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ท. ที่เกี่ยวข้อง</u> มาตรา 22 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ นายกรัฐมนตรี

ส่วนที่ 2

บทวิเคราะห์

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ได้ถูกใช้บังคับเป็นกฎหมาย เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2551 สืบเนื่องในสมัยรัฐบาล พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มีนโยบายสำคัญและเร่งด่วนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่ยังไม่มีส่วนราชการในส่วนของฝ่ายบริหารที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตโดยตรง ทำให้รัฐบาลไม่สามารถกำกับดูแลและผลักดันเพื่อให้การดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและตรงตามเป้าหมายที่วางไว้ อีกทั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ซึ่งเป็นองค์กรอิสระที่มีอำนาจในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐมีภารกิจที่อยู่ในความรับผิดชอบจำนวนมาก สมควรที่จะมีส่วนราชการในฝ่ายบริหารที่รับผิดชอบในการดำเนินการด้านนโยบายดังกล่าว และเป็นศูนย์กลางประสานงานกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมทั้งกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตในฝ่ายบริหารสามารถดำเนินการในลักษณะบูรณาการและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งต่อมาพระราชบัญญัติดังกล่าวได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาแล้วถึง 2 ครั้ง คือ ใน พ.ศ. 2559 และ พ.ศ. 2561

ต่อมารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้บัญญัติหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในมาตรา 234 (2) และวรรคสอง โดยให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีหน้าที่และอำนาจได้ส่วนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม และการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ในกรณีจำเป็นจะมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดำเนินการแทนในเรื่องที่มีใช้เป็นความผิดร้ายแรงหรือที่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐบางระดับ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตก็ได้ ซึ่งบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงหน้าที่และอำนาจในการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 จึงควรมีการปรับปรุงหน้าที่ อำนาจ และการปฏิบัติงานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ประกอบกับสภาพการณ์ปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไป จึงควรปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประพฤติมิชอบให้ครอบคลุมการตรวจสอบการกระทำผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐมากขึ้นและกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรงของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงาน

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เพื่อให้เป็นกลไกในฝ่ายบริหารสำหรับตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐอีกทางหนึ่ง รวมทั้งเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีประสิทธิภาพ เกิดความรวดเร็ว สุจริต และเที่ยงธรรม ดังนั้น เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2565 คณะรัฐมนตรีจึงมีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่...) พ.ศ. ที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเสนอ โดยมีการแก้ไขเพิ่มเติมวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ ดังนี้

1. กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไม่สามารถมอบหมายการเป็นกรรมการในคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ผู้อื่นปฏิบัติหน้าที่แทนได้ เพื่อให้การเป็นกรรมการโดยตำแหน่งเป็นการเฉพาะตัวและมอบอำนาจไม่ได้

2. แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในคดีทุจริตต่อหน้าที่ที่ต้องดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย และคดีประพฤติมิชอบที่เป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. รวมทั้งปรับปรุงหน้าที่และอำนาจในส่วนอื่นให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. กำหนดให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่เป็นคดีทุจริตต่อหน้าที่ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทน ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ซึ่งอาจมีขึ้นได้ใน 2 กรณี คือ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนเป็นการทั่วไป และกรณีที่มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนเป็นรายกรณี

4. กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. และบุคคลซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ใด จะเปิดเผยข้อมูลซึ่งมีลักษณะเป็นข้อมูลเฉพาะของบุคคลที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่มิได้ เพื่อเป็นการคุ้มครองข้อมูลของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับคดี

5. เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลว่าผู้ใดกระทำความผิดทางวินัยและความผิดนั้นเป็นความผิดทางอาญาด้วย หากมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาจะหลบหนี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายมีอำนาจดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายจับและควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้ อีกทั้งคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย สามารถดำเนินการจับ และควบคุมผู้ถูกกล่าวหาได้

6. ปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการไต่สวนและบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การดำเนินการมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับมาตรา 234 (2) และวรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และบทบัญญัติในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

7. กำหนดผู้ทำหน้าที่ไต่สวน โดยแบ่งเป็น 2 กรณี คือ การไต่สวนของพนักงาน ป.ป.ท. ที่ดำเนินการในลักษณะองค์คณะ ๆ ไม่น้อยกว่า 2 คน ตามที่เลขาธิการ ป.ป.ท. แต่งตั้ง กับกรณีการไต่สวนของคณะอนุกรรมการไต่สวน สำหรับเรื่องที่จำเป็นและซับซ้อน รวมทั้งกำหนดขั้นตอนและกระบวนการไต่สวน

การมีหนังสือแจ้งผู้ถูกกล่าวหา การให้โอกาสชี้แจงหรือส่งพยานหลักฐานเพิ่มเติม การสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่ชั่วคราว

8. แก้ไขเพิ่มเติมการดำเนินการเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิด โดยเมื่อมีมติชี้มูลความผิดทางวินัย ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติ ภายใน 60 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก เพื่อให้การดำเนินการลงโทษทางวินัยภายหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลมีประสิทธิภาพ และเป็นธรรมกับผู้ถูกลงโทษ

9. กำหนดให้ผู้ถูกลงโทษทางวินัยตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. สามารถอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) และ ก.พ.ค. ยกอุทธรณ์ ให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัย แต่ในกรณีที่ ก.พ.ค. วินิจฉัยว่าอุทธรณ์ฟังขึ้น ให้ส่งคำวินิจฉัยนั้นไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาทบทวน ผลการทบทวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นประการใดให้ผู้บังคับบัญชาและผู้เกี่ยวข้องดำเนินการไปตามนั้น ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษไม่เห็นด้วยกับผลการทบทวนดังกล่าว ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ภายใน 90 วัน นับแต่วันที่รับทราบหรือถือว่ารับทราบผลการทบทวนนั้น เพื่อให้ ก.พ.ค. และคณะกรรมการ ป.ป.ท. ร่วมมือกันในการพิจารณาทบทวนการลงโทษตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ลดขั้นตอนการใช้สิทธิอุทธรณ์และการใช้สิทธิทางศาล ซึ่งเป็นการแก้ไขปัญหาในทางปฏิบัติที่ผ่านมา และเป็นการสร้างความเป็นธรรมให้กับผู้ถูกลงโทษทางวินัย

10. กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาวินิจฉัยชี้มูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด หากการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นไปโดยสุจริต และเป็นไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีความเห็นให้ลดโทษหรือไม่ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นก็ได้ เพื่อเป็นช่องทางการให้ความเป็นธรรมโดยการลดโทษหรือยกเว้นโทษให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่สุจริตและทำเพื่อประโยชน์ของทางราชการ แต่กฎหมายที่มีอยู่ไม่เปิดช่อง

11. เพื่อประโยชน์ในการป้องกันการทุจริตในภาครัฐหรือเพื่อจัดความเดือดร้อนของประชาชนจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงานว่าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐใด มีวิธีปฏิบัติหรือการดำเนินการที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ (1) ไม่เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ (2) เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใช้บริการหรือประชาชน และ (3) เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแจ้งให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐทราบเพื่อดำเนินการปรับปรุงแก้ไขหรือระงับการกระทำดังกล่าวโดยเร็วต่อไป เพื่อให้การทำหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการป้องกันการทุจริตในภาครัฐหรือจัดความเดือดร้อนของประชาชนจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมีประสิทธิภาพและเพื่อให้ประชาชนได้รับการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน รวมทั้งให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ

เมื่อได้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 แล้ว จะทำให้ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลดการทุจริตและประพฤติมิชอบ การปราบปรามการทุจริต ประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพ เด็ดขาด เป็นธรรม และตรวจสอบได้ อันจะนำไปสู่การลดจำนวนคดีทุจริต และประพฤติมิชอบในภาครัฐ และปรับปรุงกระบวนการและกลไกในการดำเนินคดีทุจริตให้รวดเร็ว โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ

ส่วนที่ 3

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ประวัติความเป็นมาของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.)¹

ฝ่ายบริหารหรือรัฐบาลมีภารกิจโดยตรงในการป้องกันปราบปรามการทุจริตของบุคลากรในภาคราชการ แต่รัฐบาลกลับขาดเครื่องมือโดยตรงที่จะแก้ไขปัญหา แม้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) จะมีอำนาจหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐในทุกระดับ และสามารถดำเนินการได้ดีในระดับหนึ่ง แต่เนื่องจากภารกิจหน้าที่ดังกล่าวทำให้ ป.ป.ช. มีเรื่องในความรับผิดชอบจำนวนมากเกินกำลังและขนาดขององค์กร ทั้งยังเป็นองค์กรอิสระที่รัฐบาลมิได้รับผิดชอบ ดังนั้น คณะรัฐมนตรีจึงมีมติ เมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2544 วันที่ 4 มิถุนายน 2545 และวันที่ 8 ตุลาคม 2545 ให้มีการจัดตั้งองค์การฝ่ายบริหารเพื่อทำหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐขึ้น ต่อมา ในปี 2546 กระทรวงยุติธรรมก็ได้เสนอร่างกฎหมายเพื่อดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว

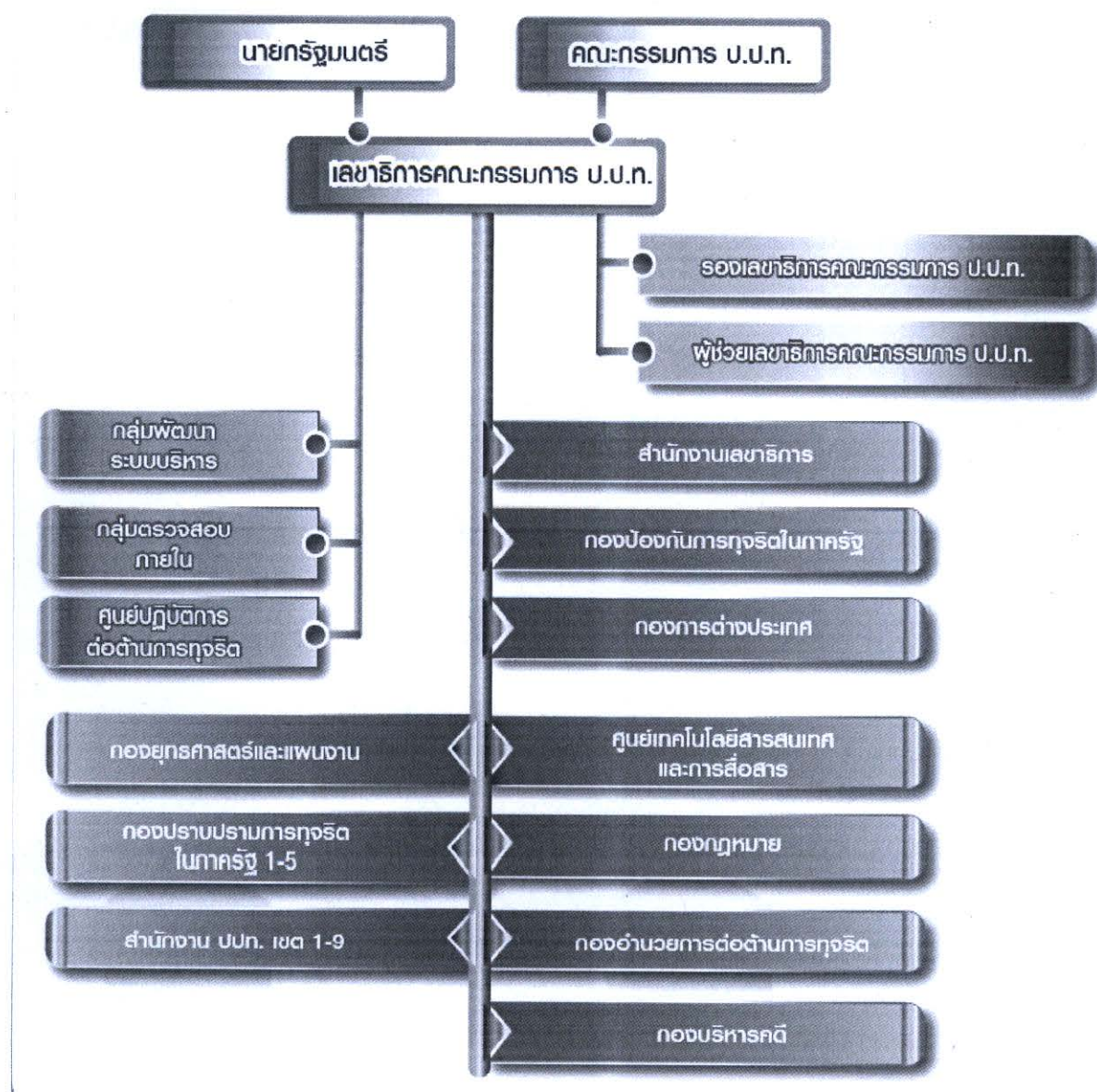
โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 250 (3) ได้กำหนดให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่เฉพาะได้สวนและวินิจฉัยการกระทำทุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้บริหารระดับสูง หรือข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่าขึ้นไป ร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม รวมทั้งดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือข้าราชการ ในระดับต่ำกว่าที่ร่วมกระทำความผิดกับผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว หรือกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือที่กระทำความผิดในลักษณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรดำเนินการด้วย จึงส่งผลให้การกระทำทุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ดำรงตำแหน่งต่ำกว่าผู้บริหารระดับสูงและข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งต่ำกว่าผู้อำนวยการกองไม่อยู่ในอำนาจของ ป.ป.ช. และยังไม่มียุทธวิธีใดรับผิดชอบ กระทรวงยุติธรรมจึงได้ปรับปรุงร่างกฎหมายที่ได้เสนอให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ และคณะรัฐมนตรีก็ได้เสนอร่างกฎหมายดังกล่าวต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาแล้ว มีมติให้ความเห็นชอบเป็นกฎหมาย

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ซึ่งลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 125 ตอนที่ 21 ก ลงวันที่ 24 มกราคม 2551 มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 25 มกราคม 2551 อันเป็นวันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป โดยพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดโครงสร้างองค์กรฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเป็น 2 ส่วน กล่าวคือ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (คณะกรรมการ ป.ป.ท.) และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐต่อไป

¹ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ. (2561). *ความเป็นมา*. สืบค้น 29 พฤศจิกายน 2565 จาก <https://www.pacc.go.th/index.php/home/about/12>

โครงสร้างของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.)²

โครงสร้างองค์กรของสำนักงาน ป.ป.ท. เป็นส่วนราชการมีฐานะเป็นกรมที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นผู้รับผิดชอบขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี การแบ่งส่วนราชการของสำนักงาน ป.ป.ท. ดังนี้

² สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ. (2564). รายงานประจำปี 2564. สืบค้น 30 พฤศจิกายน 2565 จาก https://www.pacc.go.th/pacc_2015/uploads/files/annual_report/annual_report2021.pdf

อำนาจหน้าที่³

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559 มาตรา 51 กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเป็นส่วนราชการมีฐานะเป็นกรม ที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) เป็นผู้รับผิดชอบขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่ควบคุมดูแลและรับผิดชอบการปฏิบัติราชการของสำนักงานต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน โดยมีรองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ ซึ่งตามมาตรา 51 ได้กำหนดให้สำนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(1) รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. รวมตลอดทั้งสนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

(2) ประสานงานและให้ความร่วมมือกับส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐอื่นที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริต

(3) ประสานงานและให้ความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ดำเนินการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกัน เพื่อมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต รวมตลอดทั้งรณรงค์ให้ความรู้ ต่อด่าน หรือชี้เบาะแส รวมทั้งเสริมสร้างทัศนคติ และค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริตทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน

(4) รวบรวม และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริต

(5) จัดให้มีหรือให้ความร่วมมือกับองค์กรอื่นในการศึกษา อบรม และพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริต

(6) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ และกฎหมายอื่น หรือตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย

³ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ. (2564). รายงานประจำปี 2564. สืบค้น 29 พฤศจิกายน 2565 จาก https://www.pacc.go.th/pacc_2015/uploads/files/annual_report/annual_report2021.pdf

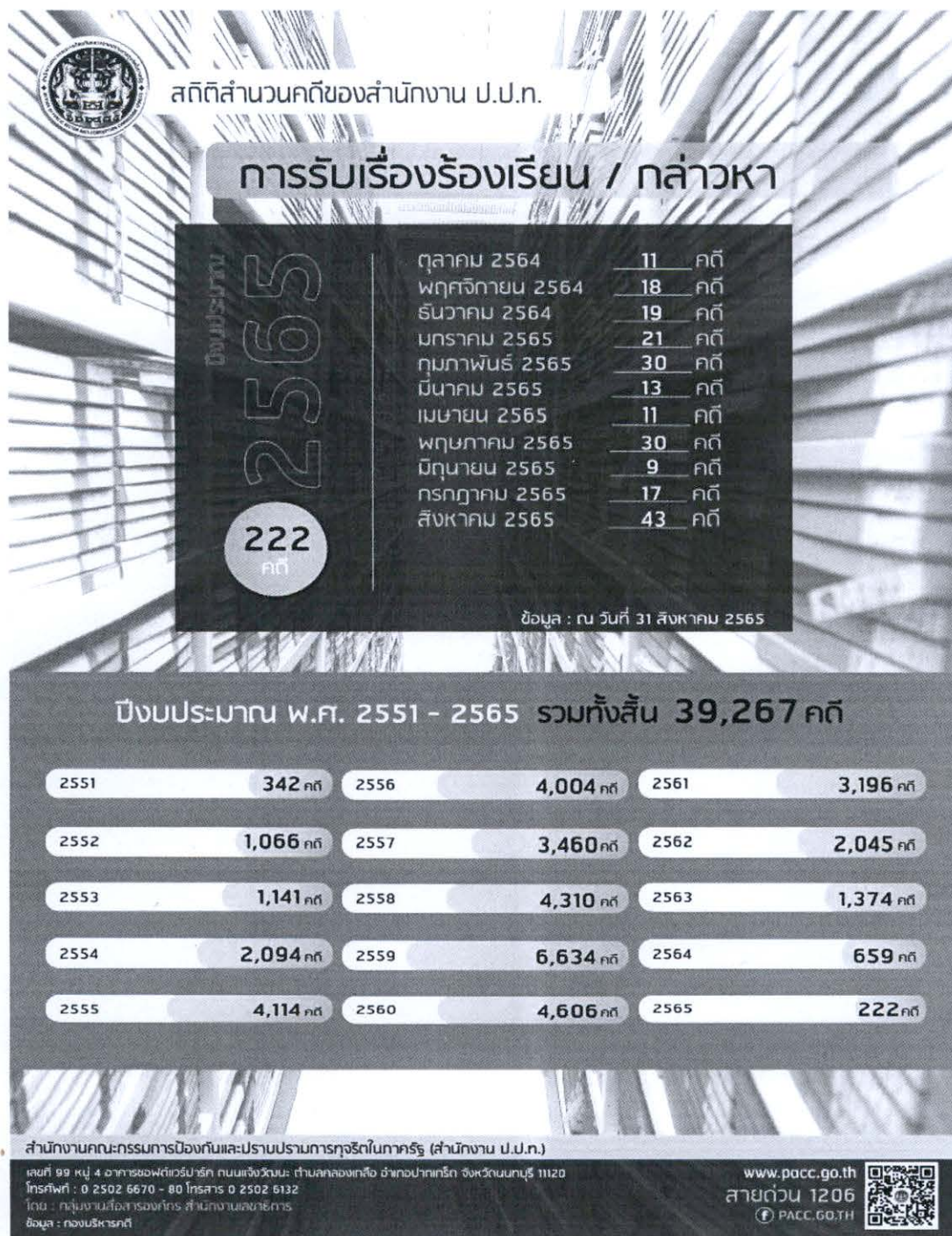
อัตรากำลังของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.)
(ข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน 2564)⁴

สำนัก/กอง	ข้าราชการ	พนักงานราชการ	รวม
ส่วนกลาง	4	1	5
สำนักงานเลขาธิการ	47	7	54
กลุ่มตรวจสอบภายใน	3	-	3
กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร	5	-	5
กองกฎหมาย	17	-	17
กองการต่างประเทศ	9	-	9
กองบริหารคดี	37	1	38
กองปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ 1	18	1	19
กองปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ 2	22	1	23
กองปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ 3	16	1	17
กองปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ 4	25	1	26
กองปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ 5	26	1	27
กองป้องกันการทุจริตในภาครัฐ	21	1	22
กองยุทธศาสตร์และแผนงาน	14	1	15
กองอำนวยการต่อต้านการทุจริต	32	-	32
ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	11	-	11
ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต	5	-	5
สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต 1	30	1	31
สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต 2	25	1	26
สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต 3	34	1	35
สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต 4	38	1	39
สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต 5	26	1	27
สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต 6	34	1	35
สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต 7	29	1	30
สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต 8	29	1	30
สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต 9	22	1	23
ผลรวมทั้งหมด	579	25	604

⁴ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ. (2564). อัตรากำลัง (ข้อมูล ณ 30 กันยายน 2564). สืบค้น 29 พฤศจิกายน 2565 จาก https://www.pacc.go.th/pacc_2015/uploads/files/annual_report/annual_report2021.pdf

ผลงานด้านการปราบปรามการทุจริตของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.)⁵

การรับเรื่องร้องเรียน/กล่าวหา ปีงบประมาณ พ.ศ. 2551-2565

⁵ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.). (2565). รายงานสถิติสำนวนคดีของสำนักงาน ป.ป.ท. ประจำปีเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2565. สืบค้น 29 พฤศจิกายน 2565 จาก https://www.pacc.go.th/index.php/home/view_content/45/9073

ด้านการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน ตั้งแต่ปี 2555-2565

สถิติสำนวนคดีของสำนักงาน ป.ป.ท.

ด้านการแสวงหาข้อเท็จจริง และรวบรวมพยานหลักฐาน

(ตั้งแต่ พ.ศ. 2555 - 2565)

รับไว้

ไต่สวน

ข้อเท็จจริง

7,262 คดี

ไม่รับ

ไว้ไต่สวน

ข้อเท็จจริง

17,677 คดี

คณะกรรมการ ป.ป.ท.

พิจารณาแล้ว

38,368

คดี

ข้อมูล : ณ วันที่ 31 สิงหาคม 2565

ส่งสำนักงาน
ปป.ช.

10,669

คดี

ตรวจสอบเพิ่ม
และอื่นๆ

1,554

คดี

ส่งพนักงาน
สอบสวน

1,206

คดี

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.)

เลขที่ 99 หมู่ 4 อาคารหอการค้าปาร์ค ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลคลองเตย อำเภอปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี 11120

โทรศัพท์ : 0 2502 6670 - 80 โทรสาร 0 2502 6132

โดย : กลุ่มงานสื่อสารองค์กร สำนักงานเลขาธิการ

ข้อมูล : กองบริหารคดี

www.pacc.go.th

สายด่วน 1206

f PACC.GO.TH

ด้านการไต่สวนข้อเท็จจริง (วินิจฉัยชี้มูล)

สถิติสำนวนคดีของสำนักงาน ป.ป.ท.

ด้านการไต่สวนข้อเท็จจริง (วินิจฉัยชี้มูล)

(ตั้งแต่ พ.ศ. 2555 - 2565)

คณะกรรมการ ป.ป.ท.
พิจารณาแล้ว

2,967 คดี

ผิดอาญาและวินัย

1,549 คดี

ไม่ผิดอาญาแต่ผิดวินัย

30 คดี

ส่งสำนักงาน ป.ป.ช.

190 คดี

ส่งพนักงานสอบสวน

324 คดี

ยุติเรื่อง

874 คดี

ข้อมูล : ณ วันที่ 31 สิงหาคม 2565

ส่งอัยการ
เรียบร้อยแล้ว

1,215 คดี

ศาล
มีคำพิพากษาแล้ว

421 คดี

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.)

เลขที่ 99 หมู่ 4 อาคารซอฟต์แวร์ปาร์ค ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลคลองเตย อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120

โทรศัพท์ : 0 2502 6670 - 80 โทรสาร 0 2502 6132

โทร : กลุ่มงานสื่อสารองค์กร สำนักงานเลขาธิการ

ข้อมูล : กองบริหารคดี

www.pacc.go.th

สายด่วน 1206

f PACC.GO.TH

**เหตุผลในการตราและแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ที่ผ่านมา⁶**

ฉบับ/ปี	เหตุผล
ฉบับแรก ปี 2551	โดยที่ปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายสำคัญและเร่งด่วนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่ยังไม่มีส่วนราชการในส่วนของฝ่ายบริหารที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตโดยตรง ทำให้รัฐบาลไม่สามารถกำกับดูแลและผลักดันเพื่อให้การดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและตรงตามเป้าหมายที่วางไว้ อีกทั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งเป็นองค์กรอิสระที่มีอำนาจในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐมีการปฏิบัติงานในความรับผิดชอบจำนวนมาก สมควรที่จะมีส่วนราชการในฝ่ายบริหารที่รับผิดชอบในการดำเนินการด้านนโยบายดังกล่าว และเป็นศูนย์กลางประสานงานกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมทั้งกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตในฝ่ายบริหารสามารถดำเนินการในลักษณะบูรณาการและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
ฉบับที่ 2 ปี 2559	โดยที่ปัจจุบันการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีกระบวนการได้สวนข้อเท็จจริงและการดำเนินการล่าช้า และก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์และรูปแบบของการทุจริตที่มีความซับซ้อนยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาดังกล่าว สมควรปรับปรุง กระบวนการได้สวนข้อเท็จจริง และกำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ รวมทั้งพนักงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐได้ช่วยเหลือ และสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐให้เหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ได้มีการปรับปรุงโครงสร้างของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ในส่วนของการได้มา องค์ประกอบ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม และการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเป็นส่วนราชการที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง เพื่อให้มีความเป็นอิสระในการปฏิบัติงาน รวมทั้งเพิ่มเติมมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ อันจะมีผลให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐบรรลุผลและเกิดประโยชน์แก่ประชาชน

⁶ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ. (2565). พระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พ.ศ. 2551. สืบค้น 30 พฤศจิกายน 2565 จาก https://www.pacc.go.th/info_pacc/wp-content/uploads/2018/08/cccc.pdf

ฉบับ/ปี	เหตุผล
ฉบับที่ 3 ปี 2561	โดยที่รัฐมีหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความรู้แก่ประชาชนถึงอันตรายที่เกิดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน และจัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างเข้มงวด รวมทั้งกลไกในการส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ความรู้ต่อต้าน หรือชี้เบาะแส โดยได้รับความคุ้มครองจากรัฐ สมควรกำหนดให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐสามารถมีส่วนร่วมในการดำเนินการในเรื่องดังกล่าว และเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับมาตรการและกลไกที่เกี่ยวข้องที่กำหนดขึ้นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 นอกจากนี้ สมควรปรับปรุงบทบัญญัติในพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและเพื่อรองรับอำนาจหน้าที่ในเรื่องดังกล่าวที่จะกำหนดให้แก่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการดังกล่าว รวมทั้งเพิ่มเติมมาตรการในการคุ้มครองบุคคลที่ถูกกักไว้เป็นพยาน และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรการป้องกันการทุจริตในภาครัฐให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

**ปัญหาและผลกระทบของการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหาร
ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่..) พ.ศ. ⁷**

ปัญหา

1. อำนาจหน้าที่ และการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) ไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

2. กฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตยังไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันที่การประพัตติมิชอบในภาครัฐได้เปลี่ยนแปลงไป เช่น การปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับการประพัตติมิชอบยังไม่ครอบคลุมการตรวจสอบการกระทำความผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ผลกระทบ

ผลกระทบ	รายละเอียด
ด้านเศรษฐกิจ	ปัญหาการทุจริตและประพัตติมิชอบจะลดลง ส่งผลดีต่อความน่าเชื่อถือในการลงทุน และเป็นปัจจัยสำคัญหนึ่งในการพัฒนาประเทศ ทำให้ระบบเศรษฐกิจและสังคมพัฒนาไปได้อย่างต่อเนื่อง การประกอบกิจการจะเป็นไปโดยสะดวก และลดต้นทุนในการผลิต เนื่องจากผู้ประกอบการไม่ต้องจ่ายเงินนอกระบบเพื่อเป็นค่าสินบนให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ สินค้าจะมีราคาไม่สูงเกินความเป็นจริง เนื่องจากต้นทุนของผู้ประกอบการลดลง เศรษฐกิจของประเทศก็จะเจริญเติบโต
ด้านสังคม	ช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม อันเกิดขึ้นเนื่องจากการทุจริตในภาครัฐ ซึ่งจะช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน เนื่องจากเจ้าหน้าที่ของรัฐจะปฏิบัติหน้าที่อย่างเที่ยงตรงและเป็นไปตามกฎหมาย ประชาชนจะได้รับความคุ้มครองจากรัฐในการร้องเรียนการทุจริตและประพัตติมิชอบ เพื่อให้รัฐดำเนินการตรวจสอบและลงโทษผู้กระทำความผิดอย่างจริงจังและรวดเร็ว
ด้านกฎหมาย	กฎหมายนี้จะก่อให้เกิดหน้าที่หรือภาระในเรื่องสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย สิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว สิทธิในการได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐ อาจถูกจำกัดตามกฎหมายนี้ และผู้ที่ได้รับผลกระทบย่อมมีสิทธิและช่องทางที่จะร้องเรียนหรือฟ้องร้องเพื่อให้ได้รับ

⁷ รวบรวมและเรียบเรียงจาก สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2565). รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย “ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่..) พ.ศ.”. สืบค้น 1 ธันวาคม 2565 จาก https://pis.parliament.go.th/PARWeb/doc/meeting-agenda/MeetingAgendaDetailForQRCode?meetingId=L6_IOJzq7slvWM5cXHg&openExternalBrowser=1

ผลกระทบ	รายละเอียด
	ความเป็นธรรม หากได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ อีกทั้งทำให้กระบวนการไต่สวนการทุจริตในภาครัฐและแก้ไขเพิ่มเติมมาตรการป้องกันการทุจริตในภาครัฐให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และเป็นธรรมยิ่งขึ้น ส่งผลให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบเกิดประสิทธิผลได้อย่างเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น เมื่อการทุจริตลดน้อยลง ก็จะส่งผลดีต่อประชาชนและประเทศชาติ คุณภาพชีวิตของประชาชนจะดีขึ้น เนื่องจากเจ้าหน้าที่ของรัฐจะปฏิบัติหน้าที่อย่างเที่ยงตรงและเป็นไปตามกฎหมาย ประชาชนจะได้รับการอำนวยความสะดวกในการติดต่อราชการจากเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างเท่าเทียมกัน ส่งผลดีต่อความน่าเชื่อถือในการลงทุนและเป็นปัจจัยสำคัญหนึ่งในการพัฒนาประเทศ ทำให้ระบบเศรษฐกิจและสังคมพัฒนาไปได้อย่างต่อเนื่อง

สำนักวิชาการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. 0 2244 2070-2

Bureau of Academic Services

The Secretariat of the House of Representatives

Tel. 0 2244 2070-2

พิมพ์ที่ : สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร